

GŁOS

KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

Nr 10/2018 (2715) Rok LIX 11.3.2018

IV Niedziela
Wielkiego Postu
- Laetare - radości

(...) Cieszcie się wy, którzy byliście
smutni, weselcie się i nasycajcie
u źródła waszej pociechy

(por. Iz 66, 10-11)

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

1,55 €

Fot. Tadeusz Różycki

Eucharystia źródłem radości życia

Józef Augustyn SJ

„Chrystus mi jest, bo Go pożywam, bo we mnie jest. O, jaka to mi pociecha, mnie słabemu, jak trzcina! Jaka pociecha mnie grzesznemu, gdy tak czystego Ciała pożywam! Jakie wesele mnie smutnemu, gdy Pana chwalił mam z sobą” – oto piękne, pełne radości świadectwo adora, ji i miłości do Eucharystii ks. Piotra Skan gi SJ.

Smutek i niechęć do życia chorobą naszych czasów

Eucharystia, sakrament dziękczynienia, zaprasza nas do odkrywania najgłębszej radości i przyjemności życia. Życie jest darem Boga i poprzez nasze życie On sam dzieli się z nami swoją radością życia.

Gorzkie stwierdzenie, które narzuca się nam w chwilach głębokiego rozczarowania życiem: „Ja się na świat nie prositem”, jest zgodne z prawdą, gdyż nikt z nas nie prosił sam o życie. W stwierdzeniu tym nie ma jednak radości z życia i właśnie, dlatego brzmi ono tak boleśnie i smutno.

Jedną z ważniejszych chorób współczesnego człowieka jest smutek, zniechęcenie do życia, depresja. Kiedy nie umiemy się cieszyć życiem, doświadczać jego radości i prostej ludzkiej przyjemności, życie nie przedstawia większej wartości. Nie jest odbierane, jako dar Boga, ale jako przedmiot, z którym nie wiadomo, co zrobić.

Nasze życie bywa smutne, mało przyjemne często, dlatego, iż nie umiemy pracować i trudzić się dla niego. Ponieważ nie czuliśmy się dość kochani przez rodziców, rówieśników, przyjaciół, szczególnie we wczesnym dzieciństwie, nie umiemy pokochać siebie i pracować na własne życie.

Miłość życia rodzi się pośród pracy nad sobą, nieraz wymagającej i trudnej pracy. Aroganckie zachowania wielu młodych ludzi, to bezradna próba zwrócenia na siebie uwagi. W taki desperacki sposób młodzi proszą o miłość, wsparcie, życzliwość, akceptację, współczucie. Mało jest jednak ojców – matek, wychowawców czy duszpasterzy, którzy potrafiliby odczytać właściwie owo nieporadne wołanie o akceptację i miłość. Kiedy czujemy się niekochani, nie jesteśmy w stanie pokochać swojego życia.

W naszym smutku i zagubieniu próbujemy jakoś się pocieszać. Zamiast szukać prawdziwej radości życia, sięgamy po jego substytuty. To forma ucieczki od prawdziwego twórczego życia w wegetację, sprowadzoną niekiedy do obsesyjnej pogoni za bogactwem, karierą, doznań zmysłowych.

Próbujemy nieraz zabić w nas wewnętrzny smutek i pogardę do życia doznaniem zewnętrznymi. Stosowanie przemocy, używanie narkotyków, nadużywanie alkoholu – wszystko to służy, jako środki odurzające ból i smutek ludzkiej egzystencji. Doświadczenie pokazuje nam jednak, iż takie „lekarstwa” nie tylko nie rodzą radości życia, ale wręcz przeciwnie, pozostawiają nas głębiej rozbitymi, zawiedzionymi, smutnymi.

„Bóg stworzył człowieka bez człowieka” – mówi św. Augustyn. Nie może jednak dać mu radości z życia bez jego zaangażowania i pracy. Radość i najgłębsza przyjemność życia jest darem Boga i jednocześnie owocem pracy i trudu człowieka. Dary Boże – źródło radości życia – człowiek przyjmuje w pocie czoła.

Eucharystia pytaniem o radość życia

Nierzadko do naszych stanów zniechęcenia, a może nawet i depresji, dorabiamy płytką ideologię: Takie jest po prostu życie i nic się na to nie poradzi. Dziś wielu ludzi uważa ten egzystencjalny pesymizm, w połączeniu z konsumpcyjnym stylem życia, za przejaw mądrości i „braku złudzeń”.

Ale nawet wówczas, gdy czujemy się zagubieni, smutni i zniechęceni do życia, nosimy w sobie wielkie i piękne pragnienia. Marzymy o ludzkiej miłości, o służbie bliźniemu, o twórczej pracy, o głębokim życiu duchowym, o wielkiej przyjaźni z Bogiem. Wszystkie one są w każdym z nas, nawet, jeśli, na co dzień nie doświadczamy ich jeszcze wyraźnie. Pragnienia te wciąż czekają na swoje spełnienie. Gdy odkryjemy nasze głębokie pragnienia, odkrywamy smak życia, radość z życia oraz sens trudu i pracy dla naszego życia.

Eucharystia staje się źródłem radości z życia dzięki temu, iż odkrywamy ją, jako źródło miłości, każdej miłości. To miłość rodzi radość, jak nienawiść rodzi smutek. To „nienawiść odbiera nam szczęście” – czytamy w drugiej Modlitwie Eucharystycznej dla dzieci.

Eucharystia pozwala nam najpierw zdemaskować podwójną nienawiść: do swego życia i do bliźnich. Nienawiść występuje, bowiem zawsze w formie związanej: do siebie i do innych ludzi. Każdy z nas ma przecież tylko jedno serce. Tym samym sercem kocha siebie i drugiego człowieka, ale tym samym sercem także nienawidzi siebie i innych.

Nienawiść do własnego życia jest często ukryta za niechęcią i ciągłym niezadowoleniem z innych, zaś niezgoda na siebie i swoje życie bywa ukrytą formą wrogości wobec bliźnich. „Karmię was tym, czym sam żyję” – mówi św. Augustyn. Jeżeli do siebie żywimy nienawiść i karmimy się nienawiścią, tym samym pokarmem karmimy bliźnich, także wówczas, kiedy chcemy ich kochać.

Eucharystia najpełniej objawia nam, iż nienawiść jest pozbawiona sensu, ponieważ ona niszczy życie. *ciąg dalszy na str. 10*

Telegram... mroźny

Co prawda ścieple jeszcze z miłego komputera nie zwiś ją, ale piszę jednak w... rękawiczkach, żęły lepij wczuć Was w te nastroje telegramowe, a szroniymczasem przyproszyl mi... skronie. Chociaż i bez tej licentia poetica i rekwizytów trochę teatralnych, marznę za pełnie realnie, razem z Wami, oduykły przez parę ostatnich zim od ery... lodowcowej nasza stryfj umiarkowam j. No ale nie ma się co dziwić, skoro różni oci placze klimatu zdołali utwier-

dzić w nas głębokie poczucie winy za wszelkie podgrzewanie temperatury, i wszelkie inne kataklizmy „+” i żywioły, które - jak wiadomo - są skutkiem ludzkiej lekkomyślności w... oddychaniu, marzeniach i paleniu w kominku. Stwórca pewnie uśmiechnął się na takie dictum - nad tychą człowieczą formułowaniem tych kosmicznych wniosków, ale ekolodzy wiedzą lepij w perspektywie tysięcy - w tę i w tamtą stronę licząc - i aktywności samoistnej Słońca. Tak czy siak, skorzystajmy lepij z tych paru stępnij przywrozków wietrznych przeważliwie, co przytrfiły nam się w okresie Wielkiego Postu, żęły odzyskać w sobie choć odrobinę wrażliwość na ludzką bezdomność w ziębioną i sierocą, co tuż obok, na ulicy, przy schodach do metra umiera cicha i bezradna na mrozie, i dę je nam szansę niepowtarzalną na człowieczeństwo - zanim zamknijemy za sobą bezwiednie i na głucho drzwi ciepłego domu i objętości - bezgrzesznej. Uronimy późnij bezwiednie żalu szczerego leżkę przed telewizorem, nad bezdusznoscią świata i że przecież sami sobie winni, bo nie zauważyliśmy wcale w ich twarzach Jego oczu...
P.O.

- SZCZERZE MÓWIĄC: MARZEC TO NAJPIĘKNIJSZY MIESIĄC W ROKU...

rys. Leszek Biernacki

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- | Rekolekcje - czas konfrontacji z rzeczywistością - str. 4
- | Nowa moralność? - str. 8
- | Uczył mnie pełnego zawierzenia Panu Bogu - str. 9
- | La Confédération de Bar - str. 11
- | Świat oszukany - str. 12

Unia Europejska - co dalej?

Bogdan Dobosz

Pod koniec lutego w Brukseli odbył się kolejny szczyt UE. Można go potraktować jako „rozgrzewkę” przed walką o nową perspektywę budżetową na okres 2021-2027, ale gdzieś w głębi ma jacy się także pytanie o przyszłość całej Unii.

Pod Brexicie unijny budżet zostanie znacznie uszczuplony. Bez brytyjskiej składki pozostaje rozłożenie jej na pozostałe kraje, bądź też uszczuplenie niektórych unijnych programów, czyli m.in. cięcia w różnych funduszach wyrównujących poziom infrastruktury w UE, co jakoś tam musi odbić się i na środkach przeznaczonych dla Polski.

Propozycji jest kilka i widać tu jednak tradycyjny podział na „stare” i „nowe” kraje unijne, czyli z grubsza na płatników netto i beneficjentów. Co prawda większość pieniędzy i tak wraca na Zachód, ale Europa centralna przestała być już tylko klientem i zyskuje na podmiotowości, co już nie wszystkim się podoba.

Problemem dla Polski może być tzw. warunkowość, czyli powiązanie pieniędzy z tzw. praworządnością. Ewentualnie także z przyjmowaniem emigrantów. Nad tymi niemieckimi pomysłami pracuje Komisja Europejska i popiera ją kilka państw członkowskich. Jednak narzucenie kwot uchodźców może zakończyć się „poważnym kryzysem politycznym”. Własne stanowisko ma tu np. Grupa Wyszehradzka. Antonio Tajani, przewodniczący Parlamentu Europejskiego mówi, że „mnóstwo pieniędzy zasililo te kraje w

ostatnich latach. Oczekujemy teraz od nich solidarności w sprawie uchodźców i stosowania unijnego prawa”.
ciąg dalszy na str. 6

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____

Adres: _____

Telefon: _____

Rok (56,60 €) Pół roku (30,30 €) Miesiąc (5 €)

Przyjaciele „Głosu...” (69,60 €) PDF/e-mail (49,90 €)

Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!

Czeki prosimy wystawiać na
Głos Katolicki - Voix Catholique
263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris - Voix Catholique/Glos Katolicki
Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka - rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles - CCP 000-1637856-11
w Niemczech: Glos Katolicki - Commerzbank Hannover - BLZ 250 400 66 - konto n°791177900

LITURGIA SŁOWA

IV Niedziela Wielkiego Postu

- Laetare -

PSALMRESPONSORYJNY

Refren: Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

EWANGELIA

J 3,14-21

Słowa Ewangelii wg św. Jana

Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy,

któ w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak, bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie postać swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niżeli światło; bo złe były ich uczynki. Każdy, bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu”. □

Rekolekcje - czas konfrontacji z rzeczywistością

Trwa Wielki Post. To czas intensywnej pracy nad sobą, przemyśleń swych postaw wobec Boga i ludzi. To także czas zgłębiania tajemnicy Bożego miłosierdzia, którego nie jbardzi, j przajmijmy, a razem jest krzyż Chrystusa. Przypomnijmy słowa sakramentalnego rozgrzeszenia: „Bóg, Cjciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swiego Syna (...) niech ci udzieli przebaczenia i pokoju...” Na rozważaniu tej zdumiewającej prawdy skupmy się w refleksji nad Słowem Bożym.

Boże miłosierdzie objawia się już w Starym Testamencie. Kronikarz żydowski kończy swe dzieło historyczne przypomnieniem straszliwej klęski narodowej, jaką była niewola babilońska: utrata niepodległości, spłodowanie kraju i zsyłka najwartościowszych ludzi w głąb terytorium zaborcy. Niewola stanowi nieuchronny skutek zerwania więzi z Bogiem: „Szydzili z Bożych wystąńców (...) aż wzmógł się gniew Pana i nie było ocalenia”. Miłosierdzie przewyższa jednak sąd. Toteż autor natchniony zostawia swym czytelnikom ziarno nadziei. Po 70 latach runie imperium babilońskie, wygnańcy wrócą do ojczyzny, a świątynia zostanie odbudowana. Termin czasowy ma tu znaczenie symboliczne. Każda potęga ziemską ma swój kres w czasie. Zastępują ją inne twory polityczne. W tym wypadku imperium perskie. Nie można zatem polegać na sojuszach militarnych, lecz jedynie na przymierzu z Bogiem, bo On zagwarantował swą opiekę tym, którzy dochowają Mu wierności.

Całą historię zbawienia streszcza z kolei św. Paweł w tym cudownym określeniu Boga, przejętym ze Starego Testamentu: „bogaty w miłosierdzie”. Jest to również tytuł i myśl przewodnia jednej z encyklik św. Jana Pawła II oraz hasło i główny temat jego ostatniej pielgrzymki do Polski. Najdoskonalszą ilustracją tego przymiotu Boga, a zarazem

uwieńczeniem całej historii świętej, jest zbawcze dzieło Jezusa. My, których grzechy pogrążyły w śmierci i skazały na odrzucenie, zostaliśmy przez Niego ocaleni, przywróceniu życia dzięki łasce Bożej. „A to wszystko pochodzi nie od nas, lecz jest darem Boga” – wyjaśnia Apostoł, który tego daru doświadczył w sposób wyjątkowy. Jezus Chrystus stał się „przebraniem za nasze grzechy”, tzn. własne życie złożył w ofierze, by nam wyjednać pojednanie z Ojcem i ocalenie od śmierci wiecznej.

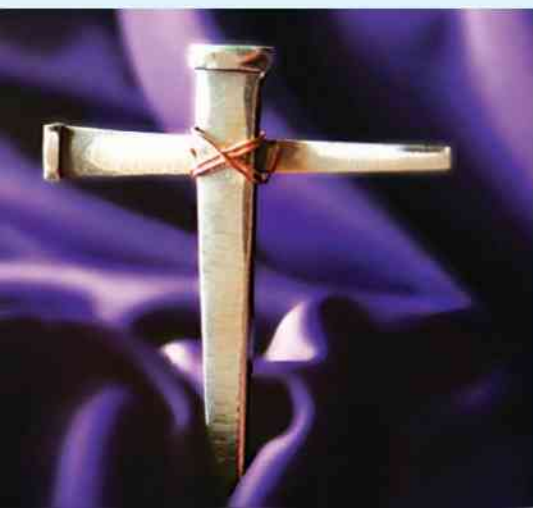
Sam Jezus wyjaśnia tę niepojętą prawdę, gdy w rozmowie z Nikodemem przypomina epizod z wędrówki Izraela na pustyni. Plagę jadowitych węży zdołało oddalić dopiero sporządzenie miedzianego węża „wywyższonego” na drzewie. Ten symboliczny gest przebrania zastępczego jest zapowiedzią ofiary krzyżowej. Sama pustynia ma w Biblii dwojakie znaczenie. Z jednej strony ilustruje przerażające doświadczenie zagrożenia człowieka. Z drugiej jest znakiem szczególnej bliskości Boga, doświadczenia Jego opieki. Wspominając tamto wydarzenie z życia Izraela, Chrystus chce nam uświadomić, że i my dziś znajdujemy się „na pustyni”, w śmiertelnym niebezpieczeństwie i potrzebujemy ocalenia. Ratunek może przyjść tylko od Niego. Krzyż Chrystusa jest nie tylko znakiem zbawienia, lecz samym zbawieniem, objawieniem miłości Ojca ku ludziom: „Tak Bóg umiłował świat...”.

Zbawienie ludzi jest misją Chrystusa. Potępienie wynika z wolnej decyzji człowieka. Nasza odpowiedź na zbawczą miłość Boga może być dwojaka: albo będzie to odpowiedź wiary, za którą idzie zbawienie, albo odpowiedź niewiary, która pociąga potępienie. Zbawienie, jakie oferuje Chrystus, dokonało się już przez Jego „wywyższenie”. Wg św. Jana zbawienie to życie wieczne, w którym uczestniczą już obecnie ci, którzy wierzą. Potępienie nie jest dziełem Boga, lecz rezultatem wolnego wyboru człowieka. Sama Prawda, objawiona w życiu i słowach Jezusa, osądza

nas i zmusza do decyzji: Jego wyboru, albo odrzucenia. Odkąd Bóg z miłości ofiarował nam dar życia, rozpoczął się sąd, który trwa do dziś. Ludzie sami przez swe czyny stają po stronie światła lub ciemności.

W tym świętym czasie potrzeba dokonać sądu nad swoim grzechem, pamiętając, że to jest warunkiem przebaczenia i miłosierdzia. „A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat”. Nikt z nas nie może powiedzieć, że o tym świetle nie słyszał, że choć trochę nie poznał Chrystusa. Bo tym światłem jest On. Stąd nasz ludzki wybór może być tylko dwojaki. Albo wybieram światło, albo wybieram ciemność. Dokąd więc idę? Oto jest wielkopostne pytanie. W stronę światła czy w stronę ciemności? Jezus mówi w Ewangelii: „A jeżeli ktoś postyszy słowa moje, ale ich nie zachowa, to Ja go nie sądzę. Nie przyszedłem, bowiem po to, aby świat sądzić, ale by świat zbawić. Kto gardzi Mną i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego: słowo, które powiedziałem, ono będzie go sądzić w dniu ostatecznym”.

Może smutne i dziwne byłoby bardziej miłować ciemność niżeli światło, czuć się lepiej w ciemności niż w świetle. Ale już sprawą dramatyczną jest umyślnie tkwić w ciemności, jak gdyby ona miała osłaniać nasze złe uczynki. Samo zło, w którym ugrzązł człowiek, może nawet nie być tak bardzo czytelne. Komuś po prostu wydaje się, że jego postawa czy położenie moralnie jest bez zarzutu. Nie ma sobie nic do zarzucenia. Ale to może dlatego, że nie ogląda samego siebie w pełnym świetle. Wydaje mu się, że jest wolny. A w rzeczywistości jest skrepowany więzami nieopanowanych namiętności i nałogów. Wydaje mu się, że jest sprawiedliwy. Ale to dlatego, że w ciemnościach swej niewiedzy nie dostrzega należycie norm i kryteriów sprawiedliwości. Wydaje mu się, że jest uczciwy. Ale to dlatego, że stworzył sobie na swój użytek jakieś własne pojęcia i kategorie uczciwości. Ale przychodzi godzina świtu, godzina światła, godzina

Polscy Pallotyni pomagający Żydom

ks. dr Alexandre Pietrzyk

„Nie zgadzamy się na skłócanie Żydów i Polaków. Apełujemy, aby nasze narody budowały przymierze i przyszłość, a parte na przynajmniej, solidarności i prawdzie” – napisali w Apele do rządów, parlamentów i narodów Izraela i Polski polscy Sprawiedliwi wśród Narodów Świata. Pod listem podpisało się 50 żyjących polskich Sprawiedliwych, w tym władze Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych wśród Narodów Świata – organizacji pozarządowej, która powstała w 1985 r. z inicjatywy osób odznaczonych medalem i dyplomem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata – za ratowanie Żydów w czasie II wojny światowej, który nadaje Instytut Pamięci Ofiar Holocaustu Yad Vashem.

Warto w tym miejscu przypomnieć, niektóre postacie, także księża Pallotynów, którzy nie wahali się pośpieszyć z różnoraką pomocą w czasie zawirowań wojennych, wobec prześladowanych Żydów.

Ks. Stanisław Suwała SAC (1914 – 1992), w okresie okupacji Rzymu przez Niemców przerwał swoje studia i zaangażował w działalność wielu instytucji społecznych, a szczególnie współpracował z rzymskim oddziałem Dzieła św. Rafała (Towarzystwo św. Rafała, Associatio Sancti Raphaelis). Była to organizacja katolików niemieckich, powstała w 1871 r., zajmująca się opieką nad emigrantami i uchodźcami, prześladowanymi z racji politycznych lub rasistowskich; od 1920 r. sekretariat generalny Dzieła prowadzili pallotyni niemieccy w Hamburgu. Po rozwiązaniu Dzieła w Niemczech przez władze hitlerowskie, działało ono intensywnie we Włoszech. Od 1940 r. jego centrum mieściło się w domu generalnym Stowarzyszenia, a jego działalność koordynował ks. Anton Weber SAC (†1998), prokurator generalny Stowarzyszenia. Do jego współpracowników należeli m.in. w Rzymie ks. Suwała i ks. Giancarlo Centioni SAC (†2012), a w Lizbonie ks. Wojciech Turowski SAC. Stowarzyszenie pomagało uchodźcom różnych narodowości, bez względu na język, rasę czy religię, a przede wszystkim Żydom i Polakom. Przeprowadzano w tajemnicy i bez rozgłosu tysiące akcji miłosierdzia chrześcijańskiego, narażając siebie i swoich najbliższych na represje ze strony władz niemieckich – za zajmowanie się prześladowanymi. Pomoc

dotyczyła zarówno spraw materialnych, jak i duchowych. Większość ofiar materialnych pochodziła ze Stowarzyszenia. W latach 1940–44 udzielono pomocy 25 tys. ludzi, z których 2 tys. wyjechało do Ameryki Północnej lub Południowej (w tej liczbie było 1500 Żydów). W działalności konspiracyjnej współpracowali z ks. Suwałą wszyscy polscy księża, zakonnice i zakonnicy w Rzymie, różne przedstawicielstwa dyplomatyczne (ambasada Chile, ambasada polska, mieszcząca się od wybuchu wojny na terenie państwa watykańskiego, nuncjatura przy rządzie włoskim, delegat polskiego rządu w Londynie) i PCK w Rzymie.

W Lizbonie ks. Wojciech Turowski SAC (1894 – 1959), jako kierownik Dzieła św. Rafała, prowadził działalność na rzecz tysięcy uchodźców: duchownych, świeckich i Żydów, ofiar prześladowania hitlerowskiego i faszystowskiego Mussoliniego, umożliwiając im przedostanie się do Ameryki lub krajów neutralnych.

Ks. Walerian Pączek SAC (1909 – 2001), jako członek Żegoty (Rada Pomocy Żydom przy Delegaturze Rządu RP na Kraj), był zaangażowany w dostarczanie fałszywych dokumentów tożsamości warszawskim Żydom. Przechowywał pięć żydowskich rodzin na trzecim piętrze pallotyńskiego domu przy ul. Długiej w Warszawie.

Ks. Franciszek Pauliński SAC (1901 – 1943), rektor domu przy ul. Długiej w Warszawie, przewodniczący Komisji Duchowieństwa, działającej w Departamencie Wyznań Delegatury Rządu, ukrywał Polaków i Żydów

zagrożonych aresztowaniem, prowadził akcję charytatywną, dostarczając im żywność, dokumenty i dewocjonalia. Czynnici i ofiarne uczestniczył w ratowaniu dzieci żydowskich.

Ks. Wiktor Bartkowiak SAC (1911 – 1975), kapelan obozu przejściowego na ul. Skaryszewskiej w Warszawie, miał duże zasługi w ratowaniu Żydów, zaopatrując ich w dewocjonalia, a nawet w wodę utlenioną do rozjaśniania włośów.

W czasie okupacji ks. Józef Szykowski SAC (1908 – 1945), rektor domu na Pradze, pomagał ludziom zagrożonym, m.in. Żydom, wydostając ich z obozu przejściowego przy ul. Skaryszewskiej (obóz utworzony w 1942 r. w budynku gimnazjalnym), ułatwiając im ucieczkę lub przechowując ich.

ciąg dalszy na str. 11

prawdy: jakieś kazanie, spowiedź, rekolekcje, kiedy człowiek znajdzie się w kręgu światła, kiedy widzi, że sprawa ma się inaczej niż on uważał, kiedy sam znajdzie się jakby pod reflektorem, jakby rentgenem prześwietlony. I to otwarcie oczu na rzeczywistość może być przykre i drażniące. Prawdziwy sąd światła. Ktoś, owszem, skorzysta z tego objawienia prawdy, wyprostuje swą postawę i swoje drogi. Ale ktoś inny zamyka oczy, uszy i serce, gdyż wygodniej mu się żyje ze swoimi fałszywymi pojęciami i poglądami. I wówczas dzieje się to, o czym mówi Pan Jezus: „Każdy, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków”. Dlatego niektórzy tak niechętnie odnoszą się do takich praktyk, jak rachunek sumienia, spowiedź czy rekolekcje. Czas Wielkiego Postu, a szczególnie rekolekcje wielkopostne to jest ta godzina światła

i sąd światła, chwila konfrontacji z rzeczywistością w kręgu światła. A także egzamin dla naszej odwagi: czy stać nas na spojrzenie prawdzie w oczy? Niechże w takich sytuacjach urzeczywistniają się w nas słowa Chrystusa: „Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła...”

Na podobieństwo Chrystusa, każdy chrześcijanin winien zapalać światło i być światłem dla swego otoczenia. Będzie to światło słowa i przykładu. Każde dobre słowo i każdy akt uczynności jest smugą światła, rzucaną w czujne życie i przedłużaną w nieskończoność już poza naszą świadomością. Oczywiście, trzeba się liczyć z tym, że nasze słowo upomnienia, pouczenia, przestrogi, będzie tym nieprzyjemnym otwieraniem czyichś oczu. Niestety „jest na świecie zbyt wielu ludzi, którym pozwalamy spokojnie spać. I dlatego Królestwo Boże jest wciąż tak daleko” (A.

de Saint Exupery). I może się to otwieranie komuś oczu wydawać trudem daremnym. Ktoś musi jednak ludziom jasno wyłożyć prawdę i określić zasady postępowania, czyli zapalić światło, niezależnie od tego czy chcą z tego światła korzystać, czy nie. Raz będzie to światło zielone, innym razem – czerwone. I widzimy, że niektórzy przechodzą nawet na czerwonym świetle, ale to już na własną odpowiedzialność. Naszym zadaniem jest zapalać światło, a lepiej mówiąc: być światłem. Każdy z nas może stawać się smugą światła, która przenika i rozjaśnia serca spotkanych ludzi.

Eucharystia to wielkie światło, które zapala miłość Boża. „Tak, bowiem Bóg umiłował świat...” W tym świetle niech się sprawdza nasza miłość. I z tego światła niech czerpie ona swoją moc i swój blask. □

ks. Paweł Zawada

Unia Europejska – co dalej?

ciąg dalszy ze str. 3

Szantaż może się jednak nie udać. Sporo będzie zależało od stanowiska USA, które wydają się popierać pomysł Międzymorza i być może chciatyby utemperować Berlin, który nie wypełnia zobowiązań obronnych w NATO, a kierując polityką unijną, coraz częściej prowadzi do konfrontacji z Amerykanami. Szukające poszerzenia swojej podmiotowości kraje Europy Środkowowschodniej chętnie wejdą w bieguny trojańskiego konia USA...

Wracajmy jednak do unijnych pieniędzy. Padają tu różne propozycje nowego budżetu UE, od wzrostu składki płaconej przez poszczególne kraje członkowskie (z taką propozycją wystąpił także komisarz ds. budżetu Gunther Oettinger), likwidacji tzw. rabatów, uszczelnienia systemu poboru podatku VAT (dziura w VAT we wszystkich krajach UE jest szacowana na ok. 140 mld euro rocznie, czyli mniej więcej tyle ile wynosi cały unijny budżet), unijnego podatku cyfrowego i zmuszenia Wielkiej Brytanii do dalszych wpłat do unijnego budżetu za dostęp do jednolitego rynku także po Brexicie. Polska i pozostałe kraje Grupy Wyszehradzkiej są gotowe zaakceptować większość tych postulatów, a także podniesienie sumarycznej składki dla każdego państwa członkowskiego z 1% do 1,2% DNB (dochodu narodowego brutto).

Osobny temat szczytu to także zmiany instytucjonalne. Parlament Europejski nalega, aby przyszły szef Komisji Europejskiej został wybrany z grona tzw. „spitzenkandidaten”, czyli osób, które zostaną wskazane przez europejskie grupy polityczne jako europejscy liderzy list w wyborach do PE w maju 2019 roku. Datoby to dość ubezwłasnowolnionemu PE jakieś dodatkowe prerogatywy. Zdecydowanie przeciwna jest temu jednak np. Francja. Emmanuel Macron uważa, że takie rozwiązanie, przy odrzuceniu jego propozycji list ponadnarodowych do PE, nie jest... demokratyczne,

bowiem liderzy list zostaną wybrani w zakulisowych rozgrywkach partyjnych. Teraz odbywa się to także zakulisowo, choć na szczeblu rządów. Przyczyna sprzeciwu jest zapewne dość prosta. W parlamencie wpływy Francji będą po prostu mniejsze...

Europejscy federaliści chcą z koleiłączenia stanowisk przewodniczącego Komisji Europejskiej i Rady Europejskiej, piastowanych obecnie przez Jeana-Claude'a Junckera i Donalda Tuska. Juncker jest „za”, Tusk rzecz jasna tego nie chce. Takich problemów są dziesiątki...

Warto zauważyć, że widać też spore napięcie pomiędzy zwolennikami deflacyjnej Europy i suwerenistami. Na rzeczniczkę tych ostatnich awansowały Węgry. Viktor Orban nie tylko przestał być petentem Berlina, ale chce np. rozmów o zwrocie wydatków na zabezpieczenie granic: „wydaliśmy ponad miliard euro na ochronę granicy. Bronimy nie tylko siebie, ale i Europy. Niech nam zostanie zwrócona przynajmniej połowa. Ten temat muszę podjąć”. W momencie, kiedy zachodni przywódcy żądają „dzielenia się” swoimi emigrantami, trudno o większy dysonans. Tymczasem Viktor Orban zapowiedział też, że wystąpi z propozycją, którą określił jako „procedurę czerwonej kartki”. Chodzi w niej o to, by „wzrosła rola parlamentów narodowych i by miały one prawo zatrzymać trwające w Europie spory, jeśli uważają, że naruszają one interesy narodowe danego kraju”. Federaliści mogą tylko zgrzytać zębami. Według Orbana najważniejszy temat to „wewnętrzne przekształcenie UE”. Takie stanowisko może wywołać chęć „ucieczki do przodu” np. krajów strefy euro, ale i tam trudno o jedność.

Najbliższe miesiące będą czasem tworzenia wspólnego stanowiska w UE Francji i Niemiec, gdzie dobiegł końca proces tworzenia rządu. Utworzenie koalicji rządzącej w Niemczech zostało przyjęte we Francji z umiarkowanym optymizmem. Kilkumiesięczne negocjacje zablokowały na pewien czas ambitne plany prezydenta Macrona w

Z KRAJU

- Premier Morawiecki brał udział w nieformalnym szczyście UE w Brukseli, który zapoczątkował rozmowy z o budżecie Unii po Brexicie. Premier spotkał się dodatkowo w Brukseli z szefem Komisji Europejskiej Junckerem. Przed rozpoczęciem szczytu UE w Brukseli szef polskiego rządu spotkał się także osobno z pozostałymi przywódcami Grupy Wyszehradzkiej.
- MSW Czaputowicz przebywał w Nowym Jorku. Podejmował tam m.in. rozmowy na temat konfliktu polsko-izraelskiego.
- MON Błaszczak przedstawił prezydentowi 14 kandydatów na nominacje generalskie. Są to w większości oficerowie pełniący funkcje dowódcze. Prezydent Duda wręczył nominacje 1 marca, w Narodowym Dniu Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”.
- W sondażu pracowni Estymator wynika, że PiS może liczyć na 50,2% poparcie. Na drugim miejscu PO (22,0%), a za nią ruch Kukiz'15 (7,3%). Do Sejmu weszłyby także – SLD (5,0%) i PSL (5,2%). Poniżej progu wyborczego Nowoczesna (4,1%).
- Polityka europejska, fundusze UE oraz pozycja Polski w UE i na świecie miały być tematami posiedzenia Rady Krajowej PO. Schetyna zajął się jednak niemal wyłącznie... krytyką PiS. Jednym z zaproszonych gości była unijna komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług Bieńkowska, (co z apolitycznością funkcjonariusza KE?) oraz Sikorski, który w swoim „dyplomatycznym” stylu m.in. nazwał b. MON Macierewicza – „świrem”.
- Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości UE ws. złamania przez Polskę przepisów dotyczących jakości powietrza i nałożenie kar jest konsekwencją... 2 lat zaniechań rządu PiS i cofaniem się w walce ze smogiem – oceniła PO. Szybko okazało się,

że nie przeczytali wyroku dokładnie. Trybunał w Luksemburgu orzekł, że Polska, złamała prawo UE, dopuszczając do wieloletnich przekroczeń stężeń pyłu PM10 w powietrzu, ale dotyczy to lat 2010–15, kiedy rządziła... Platforma. Jednym słowem – samozaoranie.

- Były premier Olszewski krytykuje nowelizację ustawy o IPN, zwłaszcza za „niepotrzebne mieszanie tematu stosunków polsko-żydowskich z innymi sprawami”, a konkretnie w relacjach polsko-ukraińskimi. Jego zdaniem „wrzucenie tego do jednej ustawy ma charakter czegoś pomiędzy obsesją a dywersją”. Były premier zwrócił też uwagę, że w Polsce niestusnie wiąże się nazwisko Bandery, ukraińskiego nacjonalisty, z rzezią wołyńską.
- Małopolska kurator oświaty Nowak uważa, że wycieczki po Państwowym Muzeum Auschwitz-Birkenau powinni oprowadzać wyłącznie polscy przewodnicy, którzy uzyskali licencję IPN i zauważa, że w muzeum utrwała się narrację nie polską. Postulat słuszny, tyle, że Auschwitz to placówka niemal... eksterytorialna.
- Precedensowy wyrok wobec autorów stanu wojennego. Na kary po 2 lata bezwzględnej pozbawienia wolności skazał warszawski sąd emerytowanych gen. SB: Władysława C. i Józefa S. uznając ich za winnych bezprawnych powołań do wojska opozycjonistów w stanie wojennym. Wyrok jest nieprawomocny. Do tej pory jednak większość spraw, które były kwalifikowane, jako zbrodnia przeciwko ludzkości, zostały przez sądy umorzone.
- W przeddzień Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych, reprezentacyjna sala w Kancelarii Premiera otrzymała imię rot. Witolda Pileckiego.

- Ulicami Hajnówki (woj. podlaskie) przeszedł III Marsz Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Wzięło w nim udział ok. 200 osób. Doszło do próby zakłócenia marszu przez „obywateli RP”, ale policjanci usunęli z drogi protestujących.
- Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia zdecydował o aresztowaniu na 3 miesiące zatrzymanego przez Centralne Biuro Antykorupcyjne prezydenta Tamobręga Grzegorza K. CBA zatrzymało także 4 osoby, które za tapówki miały załatawać atrakcyjne lokale w Krakowie.
- PKP Intercity podpisały list intencyjny z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju ws. stworzenia innowacyjnych pociągów. Pociągi Luxtorpeda mogą pojawić się na polskich torach za 4–5 lat.
- Przygody niedźwiadka Wojtka, który przebył szlak bojowy z armią gen. Andersa, są tematem gry planszowej wydanej przez IPN pod nazwą „Miś Wojtek”. Ciekawy pomysł na prezent.
- TVP i TVP Polonia zaczęła nadawać „Wiadomości” z lektorem w języku angielskim. „Wiadomości” po angielski nadawane będą o godz. 2 w nocy.
- Kukiz'15 z Prawicą Rzeczypospolitej zgłosili w Sejmie projekt rezolucji zobowiązującej rząd do potwierdzenia nienaruszalności art. 227 konstytucji i trwałego zachowania waluty narodowej. To odpowiedź na powrót tematu szybkiego wprowadzenia euro w programie PO.
- Ministerstwo Sprawiedliwości oświadczyło, w związku z informacjami w mediach o „zamrożeniu ustawy o IPN”, że każda uchwalona w Polsce przez parlament i podpisana przez prezydenta ustawa staje się obowiązującym prawem i wchodzi w życie zgodnie z określonym terminem. □

dziele „reformowania” UE. Przedstawił on je jeszcze we wrześniu ub. roku na Sorbonie. Macron ma ambicje objęcia pozycji lidera w Unii i pokazania, że po raz pierwszy od dwudziestu lat Francja wraca na scenę europejską z nową wizją i propozycjami. Prezydent Francji wykorzystał nieustabilizowaną sytuację polityczną w sąsiednich Niemczech i kłopoty kanclerz Angeli Merkel ze skonstruowaniem nowego rządu. Wiadomo jednak, że żadne reformy bez aprobacji Berlina się nie powiodą.

Przypomnijmy, że Macron mówił na Sorbonie m.in. o wspólnej obronie europejskiej, wspólnej walce z „międzynarodowym terroryzmem”, działaniach na rzecz integracji migrantów, ochrony środowiska, cyfryzacji, ale przede wszystkim opowiedział się za przebudową strefy euro i wprowadzeniem do UE tzw. „dwóch prędkości” integracji. Dobrą wiadomością dla Pałacu Elizejskiego był upadek pomysłu utworzenia w Niemczech tzw. „koalicji jamajskiej”. Projekt Macrona dotyczący reformy strefy euro był źle postrzegany zwłaszcza przez niemieckich liberałów z FDP i ich szefa Christiana Lindnera. Zerwanie rozmów i nawiązanie koalicji CDU z socjaldemokratami z SDP to dla Paryża wiadomość znacznie lepsza. Projekt koalicyjnej umowy niemieckiej uznaje „kwestie europejskie za priorytetowe” i mówi o „wzmocnieniu” i „zreformowaniu” strefy euro. Jednak w umowie koalicyjnej CDU-SPD nie znalazły się zapisy wspierające pomysły Macrona. Niemcy są za wspólnym budżetem strefy euro, ale nie bezwarunkowo. Przystępującej doń kraje mają zadbać o reformy strukturalne, a to po drugiej stronie Renu podoba się już znacznie mniej. Francusko-niemiecki „ordre-ordnung” nie jest więc wcale do końca taki pewny. Dodatkowo, unijna „prowincja” staje się dość niesfora, a wizja federalnej Europy zaczyna się rozjeżdżać. □

Bogdan Dobosz

Ucisk szlifujący

Widziałem taki rysunek – dinozaur pyta dinozaura: „Co robisz?”. A ten: „Wyginam”.

Wydaje się, że dziś w kulturze Zachodu takimi zagrożonymi wyginięciem dinozaurami są małżeństwa. Bo też istotnie, parcie na ślub to teraz mają głównie działacze homoseksualni. Ci to koniecznie muszą się pobierać, i to najlepiej w kościele. Inni jakby tracili przekonanie, że małżeństwo służy do czegoś innego niż nakładanie niepotrzebnych obowiązków i uprawnianie drugiej strony do roszczeń. Trwałe związki kobiet i mężczyzn oparte na ślubie wydają się ustępować pod naporem konkubenckiej prowizorki. Prowizorka wydaje się lepsza, bo tym, co nie zobowiązali się do odpowiedzialności za najbliższego człowieka, trudno stawiać zarzut, że są nieodpowiedzialni. Ba – tym ludziom nawet niewierność trudno zarzucić, skoro oni żadnej wierności nikomu nie obiecywali – o uczciwości małżeńskiej nawet nie wspominając.

„Po co mi obowiązek miłości, gdy mogę wybrać wolną miłość? Dlaczego miałbym się wiązać, skoro rozwiąże jest wygodniej?” – zdają się myśleć coraz liczniejsi amatorzy życia bez zobowiązań.

Piszę o tym, bo wciąż inspirują mnie minione tegoroczne popielcowe walentynki. To zestawienie dat spowodowało zderzenie sprzecznych z pozoru rzeczywistości. „Kto ma dziewczynę, obchodzi walentynki, kto żonę – Popielec” – taki dowcip ktoś zjawnie stawiał na poczekaniu. Nawet zabawny, ale po prawdzie – co sprzeczność jest między miłością a postem? My z żoną mieliśmy Popielec i mamy Wielki Post – i podobnie mieli moi liczni przyjaciele żyjący w małżeństwach. Bardzo dobrych małżeństwach. Szczęśliwych. □

ciąg dalszy na str. 8

ZE ŚWIATA

Opr. B.D.

- Kwestia uzależnienia dostępu do funduszy unijnych od „praworządności” i „solidarności” (przyjmowania emigrantów) pojawiła się w wypowiedziach niektórych przywódców państw i rządów na szczycie, UE w Brukseli. Wg komentatorów inicjatywę taką wspiera oś Berlin-Paryż i jest ona skierowana przeciw Węgrom i Polsce.
- Przedstawiciele 3 wyznań chrześcijańskich do odwołania zamknęli Bazylikę Grobu Pańskiego w Jerozolimie. To reakcja na działania władz, które nałożyły na towarzyszące obiekty dodatkowe podatki.
- Tymoszenko prowadzi w rankingu prezydenckim na Ukrainie, opublikowanym w przez grupę socjologiczną Rating. Gdyby wybory szefa państwa odbyły się w najbliższym czasie była premier uzyskaby 18,7% poparcia. Urzędujący prezydent Poroszenko mógłby liczyć na 15,6%, a 3 miejsce przypadłoby przywódcy opozycyjnego Bloku Bojce – 11,7%.
- Wydalony z Ukrainy były prezydent Gruzji i gubernator Odessy Saakaszwili ma trzyletni zakaz wjazdu do tego kraju. Zapowiada jednak, że wróci... wcześniej.
- Rosyjskie wojska hybrydowe przeprowadziły ataki na pozycje ukraińskiej armii w Donbasie. W ich wyniku jeden żołnierz ukraiński został zabity, a kolejny odniósł obrażenia. Walki toczyły się przede wszystkim w rejonie Świtłodarska, położonego między Donieckiem a Ługańskiem.
- UE obawia się zwycięstwa Ruchu Pięciu Gwiazd w wyborach we Włoszech – powiedział pochodzący z tego kraju przewodniczący PE Tajani. Antysystemowe ugrupowania komika Grillo jest krytyczne wobec Brukseli i w przeszłości opowiadało się za referendum w sprawie pozostania Włoch w strefie euro. Obecnie jednak odstąpiło od tych planów.

- Wg sondaży tylko 40,8% Katalończyków opowiada się dziś za ogłoszeniem niepodległości przez ten region Hiszpanii. Tak niskiego poparcia dla secesji nie było od 2014 r.
- Od stycznia we Francji udaremniono 2 planowane ataki terrorystyczne, w tym jeden na obiekt sportowy, a drugi na siły wojskowe – poinformował MSW Collomb.
- Delegacja wysokiego szczebla Korei Płn. odwiedzająca Koreę Płd z okazji ceremonii zamknięcia Zimowych Igrzysk Olimpijskich oświadczyła, że jest otwarta na dialog międzykoreański oraz na rozmowy z USA.
- Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję z żądaniem zaprowadzenia 30-dniowego zawieszenia broni w Syrii. Chodzi m.in. o udzielenie pomocy i ewakuację rannych ze Wschodniej Guty, gdzie w nalotach zginęło wcześniej ponad 500 osób.
- Departament Stanu USA podał, że w maju, na 70. rocznicę ogłoszenia niepodległości przez Izrael, USA przeniosą swoją ambasadę w tym państwie z Tel Awiwu do Jerozolimy.
- W toku operacji terrorystycznej egipskich sił zbrojnych „Synaj 2018” zabito 71 dżihadystów; zginęło w niej także 7 żołnierzy, a 6 odniosło rany.
- Premier Kanady Trudeau był ostro krytykowany za przebieg wizyty w Indiach. Trudeau – uważany za zwolennika separatystycznego ruchu sikhów – został zignorowany przez władze Indii (premier Modi nie znalazł czasu na jego przywitanie). Był też „bardziej indyjski od Hindusów” i wyglądając dość śmiesznie pojawiał się w Indiach w tradycyjnych strojach tego kraju, podczas gdy gospodarze byli w... garniturach.

- Ambasador RP w USA Wilczek w liście do „The Washington Times” zaprotestował przeciw wyjaśnianiu lokalizacji niemieckich obozów koncentracyjnych na terenie okupowanej Polski „antysemityzmem Polaków”. Taka teza pojawiła się w jednym z komentarzy gazety autorstwa rabina Lewina. Ilustracją materiału była flaga Polski z malarskim wątkiem zamazującym na niej swastykę. Rabin na historii może się nie zna, ale trzeba zauważyć, że mamy prawdziwy wysyp takich ahistorycznych donosów, także we Francji i podobne interwencje ambasadora RP w Paryżu.
- Tusk przyłączył się do antypolskiego chóru i ostro skrytykował polski rząd za ustawę o IPN i konflikt z Izraelem. Wezwał do... zatrzymania fali antysemityzmu i apelował o „zwykłą ludzką przyzwoitość”.
- Prezydent USA Trump zapowiedział, że rozważy uzbrojenie w broń palną niektórych nauczycieli w szkołach, by chronić uczniów przed atakami podobnymi do tego, który pociągnął za sobą śmierć 17 uczniów w liceum na Florydzie. Demokraci proponaliby dalsze... rozbrajanie społeczeństwa.
- Prezydent Nazarabajew po raz trzeci zmienił sposób, w jaki język republiki będzie zapisywany w alfabecie tacińskim zamiast cyrylicy. Eksperci mają problem z umieszczeniem kazachskiego w ramach alfabetu tacińskiego.
- Decyzja francuskiego Orleanu o tym, by w rolę Joanny d'Arc w czasie corocznych uroczystości wcielała się ciemnoskóra nastolatka, wywołała oskarżenia o celowe promowanie tzw. wielokulturowości. Odcięta się od tego m.in. Marine Le Pen. Mathilde Edey Gamassou jest córką obywatela Beninu i Polki. □

Nowa moralność?

Dariusz Kowalczyk SJ

Zamieszanie trwa, ale na szczęście jest Duch Święty.

nie milną dyskusje wokół „Amoris laetitia”. I nie chodzi tylko o Komunię rozwiedzionych współżyjących w nowych związkach. Wychodząc od adhortacji, próbuje się przebudować całą katolicką teologię moralną, szczególnie kwestie dotyczące seksualności. W tej dyskusji jednym z istotnych elementów jest zdanie, które znajdujemy w nr. 305 „Amoris laetitia”: „Ze względu na uwarunkowania i czynniki łagodzące możliwe jest, że pośród pewnej obiektywnej sytuacji grzechu osoba, która nie jest subiektywnie winna, albo nie jest w pełni winna, może żyć w łasce Bożej, może kochać, a także może wzrastać w życiu łaski i miłości, otrzymując w tym celu pomoc Kościoła”. Zdanie to jest różnie interpretowane i różnie aplikowane do konkretnych sytuacji. Zauważmy, że także Jan Paweł II w „Familiaris consortio” twierdził, iż żyjący w związkach niesakramentalnych mogą wypraszać sobie u Boga łaski (nr 84). Z tego nie wynika jednak (a przynajmniej nie wynikało), że Kościół ma prawo dopuszczać takie osoby do Komunii. Może jednak i powinien głosić nadzieję, że jeśli „niesa-

kramentalni” na sposób sobie właściwy podążają za Bogiem w Kościele, to Bóg udziela im swych łask pozasakramentalnie. Dzisiaj jednak próbuje się wyjść daleko poza tego rodzaju nadzieję. Wiąże się to z dwoma pojęciami: „prawo gradualności” i „gradualność prawa”. To pierwsze wskazuje na fakt, że osoby podlegają prawu stopniowego rozwoju. Czym innym jest jednak gradualność prawa. To propozycja moralności rozłożonej na etapy, przystosowanej do ludzkich postaw i poglądów tu i teraz. I tak relacje seksualne miałyby być relatywną „formą komunikacji” i jako takie nie powinny być oceniane w świetle jakichś niezmiennych zasad. Wszak istnieją różne rodzaje związków: heteroseksualne, monogamiczne, homoseksualne itd. I nawet jeśli idealnym sposobem życia jest otwarte na potomstwo małżeństwo sakramentalne jednego mężczyzny i jednej kobiety, to wedle idei stopniowości prawa należałoby uznać także inne związki za dopuszczalne, choć nie idealne. Co więcej godne jakiegoś błogostawieństwa ze strony Kościoła. Tymczasem już w 1980 roku Jan Paweł II przekonywał, że oczywi-

stej stopniowości (gradualności) wzrastania człowieka nie należy mylić z „gradualnością prawa”, „jak gdyby istniały różne stopnie i różne formy przykazań Bożego prawa w zależności od sytuacji, w której znajduje się człowiek”. Zamieszanie trwa, ale na szczęście jest Duch Święty. □

(Gość Niedzielny)

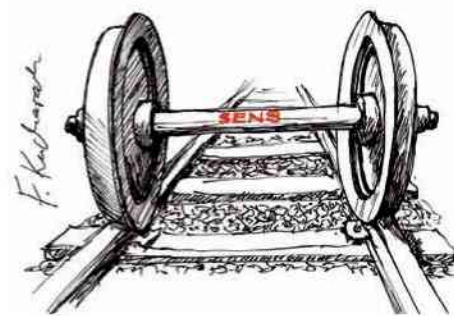
Ucisk szlifujący *ciąg dalszy ze str. 7*

Nie byłyby ani dobre, ani szczęśliwe, ani, w wielu wypadkach, długoletnie, gdyby małżonkowie zakładali, że każdy czas musi być zdalny do imprezowania i że nic nie może przeszkodzić w przeżywaniu przyjemności. Bo czasem nawet musi przeszkodzić, o czym zapewnia św. Piotr: „Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń” (1P 1,4-5).

Widocznie jest coś pożytecznego w tych doświadczeniach. Uciekanie od nich, na przykład przez zmiany „partnerek”, które prze-

stały być mite albo młode, albo szcuple, jest unikaniem koniecznego oczyszczenia.

Skojarzył mi się z tym widok torów kolejowych na pobliskim przejeździe. Jedna linia była używana, więc szyny były lśniące, a podkłady czyste. Druga była od dawna nieużywana – tor był zarzucony liśćmi i błotem, a szyny pordzewiały. Pomyślałem, że podobnie dzieje się z człowiekiem, który unika trudów życia. Gdy nie pozwala, żeby przetaczały się przez niego rozmaite „pociągi”, nie doznaje ciężarów – ale też niczemu nie służy. W efekcie zarasta brudem, staje się odpychający i nie wie, po co żyje.

A kto podejmuje to, co do niego należy, będzie miał wszystko – i ciężary, i odpoczynek, i świadomość sensu. I będzie lśnił. □

Franciszek Kucharczak (GN)

GŁOS WOKÓŁ SPORTU

☺ Igrzyska zimowe 2018 w Pjongczangu przeszły do historii. Reprezentacja Polski z dorobkiem dwóch krążków – złotego i brązowego – zajęła 20. miejsce w klasyfikacji medalowej. Wygrała Norwegia, a sportowcy z tego kraju 39 razy stanęli na podium, w tym 14 na najwyższym stopniu. Druga lokata należy do Niemiec, którzy 31 razy byli na podium (14-10-7), a trzecia do Kanady, której reprezentanci 29 razy znaleźli się w czołowej „trójce” (11-8-10). Francja na miejscu 9 (5-4-6). Oba krążki dla biało-czerwonych zdobyli skoczkowie. Stoch triumfował w indywidualnym konkursie na dużym obiekcie oraz był 3 w zawodach drużynowych wraz z Kotem, Hulą i Kubackim. Cztery lata temu w Soczi Polska uplasowała się na 11. pozycji w tej klasyfikacji, mając na koncie sześć

medali (4-1-1). W Korei większość zawodników z 62-osobowej kadry biało-czerwonych wypadła na miarę możliwości, ale bez błysku. Stabo wypadli panczeniści, słabsze starty miała Kowalczyk, czy startująca w biathlonie Nowakowska. Odnotujemy jednak, że np. polska czwórka bobslejowa, z pilotem Lutym, zajęła 13. miejsce i był to najlepszy wynik biało-czerwonej załogi w historii igrzysk. Jakież zaplecze jest.

☺ Piłkarze Legii zremisowali z Cracovią 0:0 i stracili pozycję lidera ekstraklasy na rzecz Jagiellonii, która w 24. kolejce pokonała Lechię 4:1. Za tymi zespołami są Lech i Górnik. Pozostałe wyniki: Zagłębie – Arka 0:0, Nieciecza – Sandecja 1:0, Pogoń – Wista Płock 2:1, Piast – Wista Kraków 0:0, Śląsk – Górnik 1:1, Korona – Lech 1:0.

☺ W Krynicy-Zdroju odbywały się XIII Światowe Zimowe Igrzyska Polonijne, w których brali udział zawodnicy z ponad 20 krajów. W uroczystym otwarciu imprezy wzięli udział marszałkowie Sejmu i Senatu: Kuchciński i Karczewski.

☺ Siatkarze plażowi Prudel i Szatankiewicz zwyciężyli w turnieju World Tour na irańskiej wyspie Kisz. W finale polski duet pokonał łotewską parę Plavins-Tocs 2:0 (21:18, 24:22).

☺ Przed rozpoczęciem oficjalnych testów Williama Kubica miał okazję zasiąść za kierownicą nowego bolidu brytyjskiego teamu – FW 41. Polak jest „kierowcą rozwojowym” zespołu, w którym startują Kanadyjczyk Stroll i Rosjanin Sirotkin.

☺ Koreańczyk Gu wygrał turniej Pucharu Świata „O Szablę Wołodujowskiego”. □

Bogdan Usowicz

Uczył mnie pełnego zawierzenia Panu Bogu

O Świętym Janie Pawle II i swym posłudze Metropolity Lwowa opowiada wieloletni, osobisty Sekretarz Papieża, Ks. Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki.

- Zapewne wszystko już zostało powiedziane o Janie Pawle II, widzianym oczami papieskiego Sekretarza. Towarzyszył Ks. Arcybiskup Papieżowi przez ostatnie 10 lat Jego życia...

- Czy wszystko zostało opowiedziane? Wiemy że był młodym człowiekiem, jak został wybrany na Piotra naszych czasów. Wiemy też, że jego pontyfikat był bardzo długi, wiemy że krótko po śmierci został ogłoszony świętym - przez wiernych, ale w zasadzie przez wszystkich ludzi na świecie. Został nazywany Janem Pawłem Wielkim. Tak, że jednak trudno powiedzieć, iż wszystko zostało już o nim powiedziane. O Janie Pawle II można mówić nieustannie, i będzie to wciąż źródło niewyczerpane. Bo Jego osobowość była niezwykła, nauczanie było niezwykłe, mocne, a także Jego życie było niestychanie bogate. Zawsze widzieliśmy Ojca Świętego bardzo zaangażowanego, aktywnego. Dzięki telewizji, radiu mogliśmy śledzić niemal każdą minutę, Jego postugi. Wydawało się więc, że jest to człowiek będący nieustannie w akcji, działający, ciągle obecny wśród tłumów, na audiencjach. Wiadomo było też, że jest bardzo komunikatywny. Ale oprócz tego wszystkiego, był to człowiek wielkiego skupienia, wyciszenia, który potrzebował czasu na modlitwę. Spędzał na niej wiele godzin. Także tej przypisanej każdemu kapłanowi, biskupowi - czyli medytacja, Brewiarz. Ojciec Święty wykorzystywał na modlitwę każdą wolną chwilę, także kiedy przejeżdżał między ludźmi, przez tłumy. Jan Paweł II miał szczególnie dar modlitwy i z tej modlitwy czerpał moc do swojej wielkiej, codziennej postugi. Papież miał też wielką umiejętność pisania swoich encyklik, dokumentów, listów apostolskich. Większość tekstów przygotowywał osobiście, z dużym wyprzedzeniem. To co było więc dla mnie osobiście uderzające u niego, to że zawsze znajdował na wszystko czas. Notabene dzięki temu, że był człowiekiem bardzo zdyscyplinowanym. Miał swój harmonogram dnia, którego ściśle się trzymał. Jednocześnie umiał cieszyć się życiem. Na przykład, kiedy przebywał w Castel Gandolfo, zawsze spotykał się z młodzieżą, znajdował czas żeby przy ognisku pośpiewać z nimi pieśni religijne, patriotyczne. Wiemy też jak lubił kolędy. Podczas wieczorów kolęd, na które zapraszał gości, przez półtorej godziny śpiewaliśmy kolędy. Wieczory te zawsze kończył kolędą „Pastuszki hej dość radości tej... wracajcie do Zagrody pilnować swojej trzody...”

- Czy zdarza się, że odczuwa Ksiądz Arcybiskup... wsparcia ze strony Świętego Jana Pawła II?

- Wielu ludzi mogło odczuć Jego wstawienie, rolę Jego modlitwy jako kapłana,

apostoła, Piotra naszych czasów. Bardzo wielu ludzi z całego świata pisało do niego prośby o szczególną modlitwę w różnych intencjach. Przepisywaliśmy je i zostali na Jego klęczniku. I za każdym razem, kiedy przechodził do kaplicy, brał je do ręki, czytał i modlił się. Raz w tygodniu w tych intencjach też sprawował specjalną Mszę św. Potem otrzymywaliśmy wiele listów z podziękowaniami za otrzymane łaski. I to pokazywało mi jak wielką siłę miała Jego modlitwa do Pana Boga, orędownictwa, wstawienictwa. Jak była skuteczna. Teraz sam także, już jako do Świętego kieruję prośby o wsparcie w moim posługiwaniu w Archidiecezji Lwowskiej, na całej Ukrainie. Szczególny tam potrzebuję takiego wsparcia, podtrzymania. Wierzę, że Ojciec Święty w tym wszystkim mi pomaga, bo uczył mnie zawsze pełnego zawierzenia Panu Bogu, oddania się w Jego ręce, zaufania, że On najlepiej kieruje naszymi sprawami.

- Czy jest coś takiego, co można powiedzieć o naszym Papieżu, a czego Ks. Arcybiskup nie napisał dotychczas?

- Właściwie zawsze bałem się mówić o Janie Pawle II, ponieważ uważałem, że każdy z nas ma własny Jego obraz, Jego świętości, osobowości i nie chciałem go burzyć, modyfikować. Jednocześnie chciałem, ja, który towarzyszyłem mu w codzienności, pokazać autentyczność Jego postaci. Osobę, którą obserwowałem, będąc blisko niego przez lata. Wobec tego, to co może mógłbym dopowiedzieć, do tego wszystkiego co napisałem w mych książkach (Najbardziej lubił wtorki, Miejsce dla każdego, Sekretarz dwóch papieży), co warto podkreślić, to to, że Jan Paweł II był człowiekiem bardzo dyskretnym i szalenie wrażliwym. Zależało mu na przykład bardzo na tym, żeby nigdy nie sprawić nikomu przykrości. W związku z tym był zawsze bardzo powściągliwy, nie wydawał o ludziach własnych opinii, nie oceniał. Może również dlatego że przecież był Papieżem, który bardzo odpowiedzialnie podchodził do swojej misji, do swojego powołania, czyli przede wszystkim troszczył się o dobro każdego człowieka, aby każdy znalazł się blisko Boga i będąc blisko Boga, by każdy mógł przeżywać swoje życie w radości.

- Janowi Pawłowi II zawsze bardzo na sercu leżał Kościół na wschodzie, w tym Kościół na Ukrainie. Jak Ks. Arcybiskup - metropolita Lwowa ocenia relację między tutejszymi chrześcijańskimi Kościołami?

- Jan Paweł II bardzo dobrze znał realia Kościoła na wschodzie, w krajach byłego Związku Sowieckiego, dlatego starał się żeby jak najszybciej odtworzyć tam struktury Kościoła katolickiego. Był pełen uznania dla

kapłanów, dla wiernych, którzy tam - mimo prześladowań lat komunizmu - zachowali wiarę. Ich zasługi i swoją miłość dla tego Kościoła podkreślił nominacją biskupów dla każdego z tutejszych krajów - Rosji, Ukrainy, Białorusi, Litwy, Łotwy. Ojciec Święty pragnął, żeby tutejszy Kościół mógł jak najprędzej powstać z ruin. Co przyczyniłoby się do odbudowy moralnej, do wzmacniania wiary, do odzyskiwania przez każdego godności ludzkiej. Dlatego tak szczególną troską otoczył Kościół katolicki na Ukrainie, posyłając tam, można powiedzieć swojego przyjaciela z lat krakowskich - Ks. Arcybiskupa Mariana Jaworskiego, którego darzył szczególnym zaufaniem. Kościół Archidiecezji Lwowskiej szybko się rozwijał. Choć zawsze spotykał się z ogromnymi trudnościami, zwłaszcza na Zachodniej Ukrainie, gdzie był spostrzegany przez lokalne władze, a zwłaszcza przez Kościół grekokatolicki jako Kościół polski. Stąd ciągłe trudności. Na przykład nigdy nie zwrócono tu Kościołowi tacińskie jego dawnych świątyń, utrudniano budowę nowych kościołów. Niestety ten stan trwa do dzisiaj. Kościół grekokatolicki właściwie bezprawnie przejął w Diecezji Lwowskiej 126 kościołów w tym 23 w samym Lwowie. Tymczasem Kościołowi rzymskokatolickiemu w ogóle nie zwrócone żadnej świątyni. Jest to dla wiernych, dla nas - kapłanów Diecezji Lwowskiej nie do zrozumienia i stanowi do dzisiaj niezagojoną ranę. Bo wierni ciągle pytają - dlaczego tak czyni nam bratni Kościół? Ale mimo tych trudności Kościół katolicki na Ukrainie przeżywa ciągle „wiosnę”. Budujemy każdego roku kilka świątyń, powstają nowe parafie. I z tych zaledwie kilku - po latach komunizmu - dziś w Archidiecezji Lwowskiej mamy 112 parafii, 308 kościołów filialnych 202 kapłanów. Jest to dla nas bardzo pocieszające, tym bardziej, że wielu ludzi, również tych, którzy byli dotąd poza Kościołem odnajdują Boga i umacniają swoją wiarę właśnie w Kościele rzymskokatolickim.

- Jak my, Polacy, także Polonia, możemy włączyć się w pomoc odbudowy Kościoła na Ukrainie? *ciąg dalszy ze str. 10*

Eucharystia źródłem radości życia *ciąg dalszy ze str. 2*

Jezus umiera na krzyżu z powodu nienawiści: naszej nienawiści do siebie i do bliźnich. Nasza nienawiść uderza najpierw w Jezusa, zanim uderzy w nas samych i bliźnich. Jezus, przyjmując naszą nienawiść na siebie, zwycięża ją i w ten sposób umożliwia nam zwycięstwo nad nią. Jezus ukrzyżowany ludzką nienawiścią zmartwychwstał.

Miłość Boga objawiona w Eucharystii źródłem życia

Nasze uczestnictwo w Eucharystii, znak przyjęcia śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, staje się źródłem siły i mocy do zwycięstwa naszej nienawiści. *Miłość Boża ukazała się wśród nas przez to, że Bóg postał na świat swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki Niemu mieli życie (1 J 4, 9).*

Miłość Boga jest źródłem życia. Eucharystia jest, więc dla nas wielką obietnicą, iż także my, w Chrystusie i z Chrystusem, możemy przezwyciężyć wszelki przejaw wrogości i niechęci do życia, jak Chrystus je pokonał.

Pokonując naszą nienawiść, automatycznie odkrywamy miłość Boga i ludzi. Najpierw odkrywamy miłość Boga. To ona da nam moc i siłę do przezwyciężenia wszelkich zranień w ludzkiej miłości. Miłość Boga pozwala nam odkrywać, iż nasze zranienia w ludzkiej miłości nie muszą nas niszczyć, ale mogą stać się szczególnym miejscem otwarcia na miłość.

Poprzez nasze zranienia możemy być bardziej wrażliwi na bliźnich. Sami doświadczamy bolesnych zranień, potrafimy lepiej i głębiej zrozumieć ludzi zranionych, których Bóg stawia na naszej drodze.

Dzięki Eucharystii możemy odnaleźć tę wrażliwość serca, która nie tylko szuka ludzkiej miłości, ale także daje ją innym. Dając zaś, będziemy otrzymywać. Odkrywamy w ten sposób nie

tylko nieskończoną wielkość miłości Boga, ale także szlachetność i hojność ludzkiego serca: naszego serca i serca naszych bliźnich. Eucharystia będzie wówczas dla nas zaproszeniem, abyśmy przyjmując od Boga radość i przyjemność życia płynącą z Jego nieskończonej miłości, dzielili się nią z bliźnimi.

Owoce Eucharystii jest nasza większa wrażliwość na ludzi smutnych, zamkniętych w sobie, na tych, którzy nie kochają swojego życia, ponieważ nikt ich nie pokochał. Nasza uboga ludzka miłość będzie naprowadzać ich na nieskończoną miłość Boga. To dzięki niej będą odzyskiwać radość i chęć do życia.

Pytanie na czas refleksji i modlitwy

1. Czy mogę szczerze powiedzieć, że życie mnie cieszy? Czy odkryłem prawdziwą radość i najgłębszą przyjemność życia? Czy życie kojarzy mi się najpierw z udręką, umęczeniem, czy raczej z doświadczeniem ładu sensu, pogody ducha?

2. Przywołam jeden z moich zwyczajnych dni w mojej codzienności. Gdy budzę się rano, ogarnia mnie najpierw radość, pragnienie wejścia w codzienność życia, czy może raczej znużenie, zniechęcenie, ospałość?

Co chciałbym powiedzieć Bogu o moim porannym rozpoczęciu codziennego życia? Za co chciałbym przeprosić? O co chciałbym prosić?

3. Czy cenię sobie Eucharystię? Czy uczestnictwo w niej sprawia mi radość? W jaki sposób Eucharystia oddziałuje na moje codzienne życie? Co chciałbym powiedzieć Panu Bogu o moim uczestnictwie w Eucharystii? Za co chciałbym podziękować? □

Józef Augustyn SJ

Uczył mnie pełnego zawierzenia Panu Bogu

- Ukraina po latach komunizmu znajdowała się w jeszcze w gorszej sytuacji ekonomicznej niż Polska. Toteż bez pomocy Kościoła powszechnego, w sposób szczególny bez pomocy Kościoła w Polsce i naszych rodaków rozsianych po świecie, sama o własnych siłach nie zdołałaby odbudować struktur swojego Kościoła. Zwłaszcza, że świątynie, które zostały nam przyznane, to te, których nie chciały już ani wspólnoty grekokatolickie, ani prawosławne. Były one często bez dachów, bez sklepień. Tak więc, tylko dzięki wsparciu naszych rodaków te świątynie powoli były, i są w dalszym ciągu odnawiane, przywracane do pierwotnej świetności. W efekcie tej pomocy powstają też budynki parafialne, duszpasterskie, dzięki którym możemy otoczyć troską dzieci (otwierając świetlice, gdzie po zajęciach szkolnych mogą przyjść i otrzymać ciepły posiłek, odrobić lekcje) i wszystkich innych wierznych (w sposób szczególny osoby starsze - budując przytulki dla bezdomnych, domy seniora). Tak, że pragnę tu wyrazić wdzięczność wszystkim rodakom mieszkającym we Francji i Fundacji Jana Pawła II - nieustannie nam bliskiej, którzy przychodzą nam w sukurs.

- Co jest największą nadzieją, a co największym zagrożeniem dla dzisiejszej Ukrainy?

- Ukraina jest krajem, który dopiero od niedawna, od dwudziestu paru lat cieszy się niepodległością. Jest to młody kraj, który pragnie cieszyć się tą wolnością. Tymczasem

ciąg dalszy ze str. 9

ta wolność jest znowu zagrożona, poprzez trwającą na wschodzie wojnę. W dalszym ciągu każdego dnia giną młodzi ludzie, osierocanych jest wiele rodzin, rośnie liczba okaleczonych. Ale Ukraina wciąż pragnie być krajem niezależnym, demokratycznym, który mógłby samodzielnie stanowić o swojej przyszłości. Chcielibyśmy cieszyć się spokojem, o który ciągle się modlimy - każdego dnia. Jednocześnie spotykamy się tu z oznakami silnego nacjonalizmu, niezależnie od wojny, która jest oczywistym zagrożeniem biologicznym dla narodu. Pojawiają się resentymenty nacjonalistyczne, które mogą być dla Ukrainy niebezpieczeństwem. Tym bardziej, kiedy sytuacja gospodarcza i ekonomiczna jest trudna, kiedy ludziom brakuje środków do życia. To bardzo podatny grunt do wzniecania wrogości przeciwko innym narodom.

- Czy pomoc niesiona Ukrainie przez Polskę, przez nasze państwo, które przyjmuje wiele tysięcy uchodźców, które wspiera interesy Kijowa na forum międzynarodowym są przez nich dostrzegane, zwłaszcza na Ukrainie zachodniej?

- Kościół w Polsce od samego początku przychodził im z pomocą. Organizowaliśmy w Polsce dla dzieci i młodzieży z Ukrainy wakacje, zimowiska. Nigdy też nie było przy tym podziału na dzieci pochodzenia polskiego, czy te obrządku łacińskiego a resztą. Zabieraliśmy wszystkie dzieci, aby mogły skorzystać z sąsiedzkiej gościnności. Oczywiście tutejsi Polacy, ale i całe społeczeństwo Ukrainy cenią sobie tę solidarność Polski. Polska pierwsza uznała niezależność Ukrainy, wielokrotnie wstawiała się za nią na forum międzynarodowym, wspiera jej dążenia do Unii Europejskiej. Myślę że większość mieszkańców Ukrainy widzi to, ale są i takie ugrupowania, które mimo tego pozytywnego nastawienia, prowokuje pewne wydarzenia - niszczą polskie pomniki czy starają się poprzez swoje manifestacje zburzyć dobre relacje między Polską a Ukrainą.

- Trwa Wielki Post - co Katolicy na Zachodzie moglibyśmy zaczerpnąć w tym czasie z duchowości Kościoła na Wschodzie?

- Wiara Kościoła katolickiego, wiara wierznych na Wschodzie jest wiarą - można powiedzieć - taką bezpośrednią, prostą i głęboką, która przejawia się w powszechnej pobożności. Wierni przechodząc obok każdej świątyni, obok każdego symbolu religijnego - krzyża czy figury czynią zawsze znak krzyża, wstępują do kościoła na modlitwę.

No takim mocnym elementem w Kościele wschodnim jest też właśnie... post, nieraz bardzo ścisły post. I myślę że dla naszej, zachodniej religijności, gdzie sprawa na przykład postu, pewnych praktyk zaczęta nabierać mniejszego znaczenia, właśnie ten element może nam pomóc w pogłębieniu wiary i naszej ufności - naszego związku z Panem Bogiem, z Chrystusem. Myślę że Kościół wschodni bardziej przeżywa ten okres Wielkiego Postu - w sposób religijny, żyje duchem swojej wiary. □

Rozmawiał Paweł Osikowski

La Confédération de Bar

La première insurrection nationale contre l'étranger.

Il y a deux cent cinquante ans, des hommes issus de la noblesse polonaise et lituanienne se regroupent pour créer une confédération dont l'objectif est de lutter contre l'ingérence de l'Empire russe dans les affaires polonaises. L'organisation a été créée le 29 février 1768, à Bar, autrefois dans la région de Podolie, actuellement dans l'oblast de Vinnytsia, en Ukraine occidentale.

Le XVIIIe siècle constitue une période difficile pour la Pologne d'alors, la République des Deux Nations. Après avoir été une puissance européenne au cours des siècles précédents, le pays s'affaiblit à partir du milieu du XVIIe siècle avec des insurrections et des guerres, notamment contre la Suède de 1655 à 1660 (le Déluge). Sur le plan intérieur, le système politique se dégrade avec des magnats qui renforcent leurs influences et leurs richesses au détriment du pouvoir du roi, et avec le liberum veto qui permet à un seul noble de bloquer toute décision. La Russie s'ingère ouvertement dans les affaires du pays, en soutenant les rois saxons, Auguste II le Fort et son fils Auguste III dont les règnes couvrent les années 1697 à 1763. Durant cette période, le pays voit la Guerre du nord (1700-1721), qui oppose principalement la Suède à la Russie, se dérouler sur son territoire. Il connaît aussi une guerre civile (1704-1709) qui s'imbrique dans la précédente, entre les partisans du roi saxon et ceux du roi Stanislas Ier Leszczyński, ainsi qu'une guerre de succession (1733-1738) opposant notamment la France et l'Espagne à l'Autriche et la Russie, les uns soutenant l'accession de Stanislas Ier au trône de Pologne à la mort d'Auguste II, les autres soutenant le fils du roi défunt, Auguste III. Finalement, Stanislas devient duc de Lorraine et Auguste roi de Pologne. Le pays, affaibli par les guerres incessantes, par la faiblesse des institutions, est convoité par ses voisins. Après la mort d'Auguste III, la Russie et la Prusse font élire Stanislas II Poniatowski

en 1764. Manipulé par Catherine II, le roi se voit entravé dans ses tentatives de réformer le pays. Le 26 février 1768, pressée par l'armée russe, la Diète adopte des lois relatives au fonctionnement du régime polonais, dont le seul garant sera la Russie, selon les termes d'un pacte d'amitié signé deux jours plus tôt. Le pays devient ainsi un protectorat de l'empire.

Trois jours plus tard, la noblesse qui s'oppose à l'ingérence de la Russie et au roi, crée une organisation destinée à défendre la République et la religion catholique. En mars, l'armée est créée. Le roi propose d'envoyer des troupes russes et polonaises contre les confédérés. La Confédération s'étend rapidement à toute la République. L'organisation reçoit un soutien logistique, matériel et financier de la part de la Turquie et de la France. La Turquie déclare la guerre à la Russie. Pendant quatre ans, de nombreuses batailles contre les troupes russes ont lieu dans tout le pays occasionnant de nombreux morts parmi les confédérés, soixante mille selon les chiffres donnés par le roi Stanislas. Il y a eu aussi quatorze mille déportations en Sibérie. Au total, on estime que près de cent mille confédérés se sont mobilisés dans l'insurrection. Décidé à la mi-1771, le premier partage de la Pologne est signé entre l'Autriche, la Prusse et la Russie en février 1772, et leurs troupes entrent en août. Le pays perd plus de deux cent mille km² et de quatre à cinq millions d'habitants.

Parmi les figures de l'insurrection, on trouve Kazimierz Pułaski. Né en 1745 à Varsovie, il passe son enfance près de Grójec, au sud de la capitale. À 17 ans, il entre au service de Charles-Christian de Saxe, fils du roi Auguste III et prétendant au trône de Pologne. Pułaski est un des fondateurs de la Confédération de Bar et un de ses dirigeants comme commandant des forces armées. Condamné à mort, il est obligé de quitter la Pologne après la

Krzyż Konfederacji Barskiej

chute de l'insurrection. Il se retrouve aux États-Unis où, entre 1777 et 1779, il se bat pour l'indépendance aux côtés de George Washington à qui il sauve la vie en 1777. Il est tué en 1779 lors du siège de Savannah. Évoquons également Michał Jan Pac, dirigeant de la Confédération. Réfugié en France, il achète la seigneurie de Marainville-sur-Madon en Lorraine, où était né en 1771, Nicolas Chopin, le père de Frédéric. Le régisseur du château, Adam Weydlich, et son épouse qui éduquera Nicolas, l'emmèneront avec eux quand ils retourneront en Pologne en 1787.

En bref

Aux Jeux olympiques d'hiver de Pyeongchang, en Corée du Sud, les Polonais n'ont remporté que deux médailles, grâce au saut à ski – une en or pour Kamil Stoch sur le grand tremplin et une en bronze au saut par équipes – ce qui met leur pays à la 20e place du classement général. C'est moins bien qu'à Sotchi en 2014 (six médailles dont quatre en or) ou qu'à Vancouver en 2010 (six médailles dont une en or). Désormais, il ne reste plus aux Polonais que le saut à ski pour briller au plus haut niveau international. Merci aux champions – Stefan Hula, Maciej Kot, Dawid Kubacki, Kamil Stoch – qui nous ont donné du plaisir, de la joie et des émotions ! Nous attendions Justyna Kowalczyk en ski de fond, mais la championne polonaise a marqué le pas cette année et a annoncé qu'elle ne participerait pas aux prochains JO. De même, en patinage de vitesse, les médaillés de Sotchi ont fait chou blanc. □

Polscy Pallotyni pomagający Żydom *ciąg dalszy ze str. 5*

W tym celu kwestował, zbierając pieniądze po bazarach warszawskich na pomoc dla więźniów i na przekupywanie strażników obozowych. Ważnym miejscem pracy było schronisko miejskie „Polus” z 2000 ludzi bezdomnych, gdzie prowadził wraz z innymi księżmi akcję charytatywną i duszpasterską.

Ks. Jan Młyńczyk SAC (1913 – 2001) w czasie wojny opiekował się dziećmi na Pradze, także żydowskimi, zwłaszcza w pobliskim schronisku dla biednych w „Polusie”.

Ks. Jan Stefanowski SAC (1913 – 1987) w czasie II wojny światowej działał w Warszawie, jako kapelan zakładu wychowawczego, opiekując się dziećmi żydowskimi, ratowanymi z getta.

Br. Antoni Kaczmarczyk SAC (1906 – 1942?) został aresztowany

przez Niemców w 1942 i wysłany wraz z innymi do okolicznych lasów w Bronnej Górze k. Berezki Kartuskiej, do grzebania przywiezionych i rozstrzelanych tu Żydów z getta w Brześciu n. Bugiem, Berezie, Janowie, Kobryniu i Horodeczu (od maja do listopada, 1942 r. zginęło tu ok. 50 tys. ludzi). Po zakończeniu tej akcji wszyscy przymuszani robotnicy zostali rozstrzelani przez Niemców 28 grudnia 1942 r.

W czasie II wojny światowej Stanisław Zyglewicz (1931 – 2016, w 1950 wstąpił do pallotynów) był świadkiem, jak jego rodzice dawali schronienie i nocleg rodzinom żydowskim z okolic Ostrowa. Stanisław, jako 12-letni chłopiec, widział swego ojca ustawionego w szeregu, z którego Niemcy wybierali, co 10 osobę na stracenie, w ramach represji, za pomoc udzielaną Żydom i partyzantom. □

ks. dr Alexandre Pietrzyk

Świat oszukany

Czyżyna w niebezpieczeństwie! Minister Spraw Zagranicznych b. je na alarm. Ambasador bije na alarm. Wzywają do obrony dobrego imienia Polski, zanim ustawa amerykańska – przyznająca miennie bezspadkowe w Polsce organizacjom etnicznym nie zostanie uchwalona.

Nie czekałem na wezwanie. Od wielu lat pisałem o korzeniach zła w „Głosie Katolickim” i mówiłem w moich „Kronikach paryskich” (wydanych następnie drukiem) dla Radia Wnet. W listopadzie ub. roku napisałem artykuł „Komu Polska przeszkadza”, który można czytać na portalu internetowym Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Historia ostatnich polskich dziesięcioleci w pigułce. Tezy artykułu powtórzyłem w końcu listopada występując w charakterze „Grand Temoin” w audycji Radia Notre Dame. Sprowadzają się one do rzeczy prostych.

W okresie przemian ustrojowych i Okrągłego Stotu Polska była na sprzedaż. Kto kupował za 1/10 wartości polski przemysł, rolnictwo, wydawnictwa i prasę, kto je sprzedawał, jaką rolę pełniło knebłowanie ust środowisku katolickiemu i patriotycznemu, zarzutami o antysemityzm starałem się przedstawić we wspomnianym artykule.

Ostatnio sprawy uległy przyspieszeniu. Sejm wydał ustawę, która przewiduje surowe kary za szkalowanie dobrego imienia Polski i Polaków, i mówienie o „polskich obozach koncentracyjnych”. W odpowiedzi, 8 lutego polski PEN-klub wydał deklarację potępiającą tę ustawę, gdyż „zagraża ona... wolności słowa i demokracji”.

Jak doszło do utrwalenia opinii światowej o Polakach – antysemitach, współautorach zbrodni? Przez lata starałem się informować w „Głosie” i w „Kronikach” o rozsiewanych kłamstwach. Pora przypomnieć.

Opinia światowa nie czyta rozpraw w kwartalnikach naukowych, nie bierze udziału w uczonych sporach o prawdę. Opinię światową kształtują wysokonakładowe książki sensacyjne, a zwłaszcza sensacyjne, wielkobudżetowe filmy z gwiazdorską obsadą. Było ich wiele.

Pierwsze uderzenie bijące rykoszetem w Polskę szło w Kościół katolicki. W 1963 r. słynny reżyser Erwin Piscator wystawił w Berlinie sztukę „Wikary”. Napisał ją nieznaną urzędniczkę pocztową Rolf Hochhouth. W pięcioaktowym dramacie przedstawił postać Piusa XII, który podczas wojny milczał, podczas gdy Niemcy mordowali Żydów. Zaprotestowali nieliczni historycy znający prawdę. Kanwą sztuki stanowiły wyznania Kurta Gersteina. Funkcjonariusze wywiadu francuskiego przestuchujący po wojnie tego oficera SS uznali go za wariata, a jego wynurzenia za chorobliwe majaki.

W rzeczywistości, żaden z czołowych mężów stanu biorących udział w wojnie nie chciał słuchać o zbrodniach niemieckich. Jedynym, który działał był papież Pius XII. W 1945 r. naczelny rabin Rzymu Zolli z wdzięczności dla Piusa XII za uratowanie życia jego rodzinie i tysiącom włoskich Żydów ochrzcił się razem z żoną i zmienił imię na Eugenio – na cześć papieża. W 1958 r. premier Izraela Golda Meir z trybuny ONZ-u dziękowała Piusowi XII za uratowanie życia tysiącom Żydów. Z okazji urodzin papieża w 1955 r. zjechała do Rzymu międzynarodowa orkiestra symfoniczna złożona z dziewięćdziesięciu czterech muzyków żydowskich i pod dyktando słynnego Pawła Kleckiego, urodzonego w Łodzi, grała dla Piusa XII „w podzięce za uratowanie wielkiej liczby Żydów. Ale światowe media wołały prawdę Hochhoutha, opartą na oświadczeniach wariata, od tysięcy świadectw samych uratowanych Żydów. Nikt nie oglądał sztuki teatralnej trwającej osiem godzin. Media zadbały jednak, aby utrwalić w opinii światowej jej wymowę: Pius XII milczał! W 2002 r. Costa Gavras nakręcił na podstawie sztuki Hochhoutha głośny film „Amen” mieszający krzyż ze swastyką.

Dwa lata po „Wikarym” zaatakowano katolików polskich wprost. Jerzy Kosiński opisał w Stanach Zjednoczonych własną historię – żydowskiego dziecka podczas wojny szczutego i prześladowanego przez polskich chłtopów. Książka „Malowany ptak” (fr. L'Oiseau bariole) stała się światowym bestsellerem. Przeczytano ją ponad trzydzieści milionów ludzi, obudziła tak wielkie zainteresowanie, że dziennikarze amerykańscy pragnąc więcej dowiedzieć się o otoczeniu małego Kosińskiego udali się do Polski. To, co tutaj odkryli było bardziej bulwersujące od opowieści. Mały Kosiński nie tylko nie był prześladowany przez polskich chłtopów, ale to ksiądz Eugeniusz Okoń i polscy chłtopi uratowali życie jemu i jego rodzinie, chociaż za pomoc Żydowi, za ukrywanie Żyda Niemcy masakrowali całą rodzinę, jak np. rodzinę Ulmów. Po odkryciu

Piotr Witt

kłamstw Kosiński popełnił samobójstwo.

Właściwie fałszowanie polskiej historii zaczęło się od razu po wojnie. W 1948 r. Maria Dąbrowska zanotowała w swoim poufnym dzienniku „Czajce Czytelnik nie chce wydać jej pamiętnika opisującego, jak ją rodzina polskich chłtopów od śmierci uratowała... Chodziło o Belę Gelbard – polską Żydówkę. Istotnie, jej pamiętnik pt „Życie uratował mi kowal” ukazała się dopiero po 1956 roku. W tym samym roku 1948 Dąbrowska powierzyła swemu Dziennikowi opinie o nowym filmie Wandy Jakubowskiej „Ostatni etap” o Oświęcimiu: „Film jest sfalszowany w ten sam perfidny sposób, co „Popiół i diament”, co wszystko teraz. Wszystko co w obozie jest sympatyczne, to Żydówki i Rosjanki – oczywiście komunistki. Wszystko co w obozie zdeprawowane i tajackie, to Polki”.

Samobójstwo Kosińskiego nie zniechęciło innych.

Następnym potężnym przypomnieniem szczerpionki antypolskiej miało być świadectwo Martina Greya w 1970 r. Autor – dorastający chłtopiec żydowski zdołał zbiec przez latrynę z obozu w Treblince po czym, prześladowany i szczuty przez polskich chłtopów i duchowieństwo katolickie znalazł opiekę i poczucie bezpieczeństwa w lesie – w partyzantce radzieckiej. Poznał tam wspaniałych ludzi – pułkownika Moczara i pułkownika Korczyńskiego (to ten, który w 1970 r. wydał rozkaz strzelania do robotników w Gdańsku). Zyskał ich podziw, gdyż jako chłtopiec budzący zaufanie odnajdywał oddziały NSZ-u i AK, zaciągał się i następnie wydawał tych faszystów Armii Czerwonej. Książkę Martina Greya tłumaczoną na wiele języków, na polski również, przeczytały miliony czytelników. Nakręcono według niej film z Mickaelem Yorckiem – gwiazdorem tamtej epoki w głównej roli. Film obiegił świat. Dopiero później dziennikarze śledczy odkryli, że autor nigdy nie był w Treblince i że książkę napisał Max Gallo. Opis Treblinki został splagiatowany przez późniejszego akademika francuskiego z powieści Steinera Treblinka, a cała reszta zmyślona. O tym media światowe prawie, że nie wspominały.

W każdym z tych dzieł oszukańczych, a było ich znacznie więcej od wymienionych, chodziło o duże, a nawet bardzo duże pieniądze. Kwitnący biznes Shoa skusił nie tylko Żydów, jak o tym świadczy stosunkowo niedawna afera „Tańca wśród wilków”. Pod tym tytułem Michele Devonseca, Żydówka belgijska opublikowała własne wspomnienia wojenne. Po utracie rodziców zamordowanych w Auschwitz mała sierota, przedstawiana przez Polaków znalazła schronienie w lesie, wśród stada wilków. Drapieżniki okazały jej więcej ludzkiego współczucia niż Polacy. Mała sierota przemierzyła w ich towarzystwie 3 tys. kilometrów, naga i bosa, karmiona i ochraniająca przez stado.

Także i to świadectwo spisane po latach

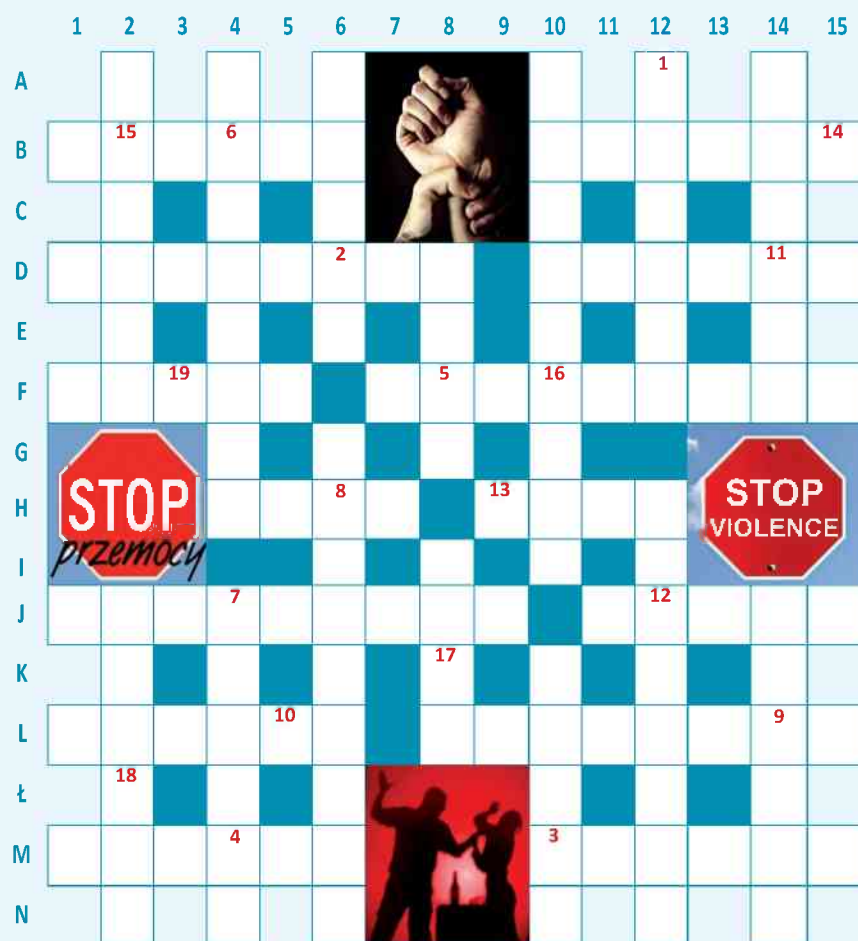

KRZYŻÓWKA O PRZEMOCY

PROPONUJE: MDz

Poziomo: B-1. Podstawówka. B-10. Niezawodowiec. D-1. Uczelniane zajęcia z języków obcych. D-10. Przymusowe odizolowanie osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa. F-1. Wielce naganne (!) fizyczne karanie dzieci. F-7. Produkt mleczny otrzymywany w procesie odwirowywania mleka surowego. H-4. Atmosfera, klimat, pogoda. H-9. Plamka na skórze. J-1. Wielce naganne (!) zadawanie cierpień fizycznych lub psychicznych. J-11. Potocznie: bicie, lanie. L-1. Prezbiter. L-8. Złoczyńca, gagatek, oprych. M-1. „Cicha woda ... rwie – śpiewał Zbigniew Kurtycz. M-10. Zajmuje się badaniami zwierząt (ale nie weterynarz).

Pionowo: 2-A. Potomkowie. 2-J. Wyodrębniony dział gospodarki i administracji państwowej kierowany przez ministra. 4-A. Pomieszczenie, w którym przechowuje się ciała zmarłych do chwili pogrzebu. 4-J. Ziolo o smaku pikantnym wykorzystywane do poprawienia smaku jedzenia przez ponad 2000 lat. 6-A. Drzazga, 6-G. Nie wejdzie do królestwa niebieskiego. 8-D. Zapora rzeczna. 8-I. Świetlisty otok wokół głów postaci boskich i świętych (ale nie aureola). 10-A. Chimery, fochy, kaprysy. 10-K. Sposób myślenia łączący rozum z wiarą. 12-A. Pozłocany talerzyk, na którym kładzie się hostię podczas Mszy św. 12-H. Rozdaje prezenty w Wigilię Bożego Narodzenia (ale tylko na terenach, które były pod zaborem pruskim). 14-A. Kobiątka z pałąkiem. 14-J. Zajmuje się badaniem budowy Ziemi. □

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 19 utworzą rozwiązanie.

Rozwiązanie krzyżówki z GK nr 1/2018: „Bonne année”.

Poziomo: przetarg, karibu, eukaliptus, tworzywo, znój, Apacz, tendencja, wietrzyca, Misja, gtaż, poczwara, kłoda, niecka, zakładka. **Pionowo:** sekstet, mak, ognisko, zbiór, zte, aga, Słuby, wycena, ZOO, Sawa, pokaz, plusz, cynik, emisja, wieża, automatyka, gąszcz, Alabama. □

obudziło zachwyty krytyki. Normalną koleją rzeczy w ślad za krytyką poszły przekłady na wszystkie możliwe języki, milionowe nakłady, wreszcie głośny film „Taniec wśród wilków” obejrzany przez dziesiątki milionów widzów na świecie. „Taniec wśród wilków” wygenerował rzekę pieniędzy dla autorki i dla niewielkiego belgijskiego wydawcy Jeana Daniela. Afera wybuchła w 2007 r., kiedy autorka zaskarżyła do sądu swego wydawcę o niedoptacenie jej 22 mln dolarów. W odpowiedzi Daniel opublikował w Internecie szereg dokumentów: metrykę urodzenia, świadectwo chrztu itd. Wynikło z nich, że Michele Devonseca nazywa się w rzeczywistości Monique De Wael, że nie jest Żydówką, urodziła się w katolickiej rodzinie w Brukseli, była ochrzczona, nigdy nie postawiła nogi w Polsce, słowem jej świadectwo jest od początku do końca jednym wielkim kłamstwem, podobnie jak inne. Można wśród nich wymienić „Pamiętnik dwunastoletniej dziewczynki” – fałszowany już w 1946 roku przez dr Bernarda Marka w Żydowskim Instytucie Historycznym w Łodzi, Dziennik Mary Berg – fałszowany przez dziennikarza

Schneidermana w USA, albo „Dziennik Anny Frank” z czasów wojny, którego obszerne partie zostały spisane długopisem wynalezionym w 1951 r.

Podczas Międzynarodowych Targów Książki w Chicago w 2016 r. doszło do demonstracji młodzieży żydowskiej przed konsulatem generalnym Polski w Nowym Jorku. Uczniowie gimnazjum żydowskiego, prowadzeni przez rabinę – profesora wnosili transparenty i skandowali „Zabiliście więcej Żydów niż Niemcy”. Dziennikarze nowojorskich mediów polskojęzycznych, przybyli na miejsce, starali się wywieść skąd manifestanci czerpią swą wiedzę i co wywołało ich oburzenie. Wiedzę czerpali z książki Jana Zygmunta Grossa, zaś z historii II wojny nie znali nawet podstawowych dat. Oburzające. Choć, z drugiej strony można, jeżeli nie usprawiedliwić, to przynajmniej wytłumaczyć postępowanie rabinę-nauczyciela, który działa w interesie udziałowców Shoa biznesu. Ale czym, jakimi racjami usprawiedliwić działalność polskich władz odpowiedzialnych za politykę historyczną Rzeczypospolitej, władz które nigdy nie dostar-

czyły żydowskim chłopcom z nowojorskiego gimnazjum żadnego kompendium dezawuującego kłamstwa Grossa i jemu podobnych. Jak usprawiedliwić działalność polskich urzędów państwowych, które finansowały i finansują nadal przekłady książek szkalujących dobre imię Polski. Notabene o przekładaniu na obce języki Grossa, Michnika, Anny Bikont i Olgi Tokarczuk decydują – pani Olga Tokarczuk oraz pan Adam Pomorski. Ten ostatni – tłumacz z rosyjskiego – dał o sobie usłyszeć ostatnio, kiedy jako przewodniczący polskiego PEN-clubu potępił ustawę sejmową zabraniającą wyrażenia „polskie obozy koncentracyjne”. Pani Tokarczuk ze swej strony od dawna przypomina Polakom o odpowiedzialności za „mordowanie Żydów i niewolników”. Pozostaje wykładnia Grossa – propagowana na świecie za pieniądze polskiego podatnika.

Najwyższy czas abyśmy powrócili – 17 kwietnia – do obchodów dnia uznanego uchwałą Związku Gmin Żydowskich we Włoszech w 1955 r. za Święto wdzięczności dla Piusa XII i Kościoła katolickiego za uratowanie tysięcy Żydów od zagłady. □

Wspieram Polską Misję Katolicką we Francji

Wielki Post 2018

182 lata istnienia i działalności we Francji

60 lat istnienia tygodnika *Głos Katolicki*

70 ośrodków duszpasterstwa polskiego we Francji

112 kapłanów diecezjalnych i zakonnych

17 sióstr zakonnych

2 księży studentów z Polski

- w licznych ośrodkach i parafiach w całej Francji prowadzi **duszpasterstwo** w języku polskim
- **tygodnik Głos Katolicki** informuje o wydarzeniach wśród wspólnot polonijnych
- **Seminarium Polskie** zapewnia utrzymanie i stypendia dla księży studentów z Polski
- **Domy Polskie** przyjmują Rodaków na rekolekcje, wypoczynek i tradycyjne świętowanie
- **stowarzyszenie Pomost** przychodzi z pomocą najbardziej potrzebującym
- **Stowarzyszenie Concorde** wspiera organizacje i inicjatywy dla dobra Polonii i Polaków we Francji

1918

100 lat

Odzyskania niepodległości

Odzyskanie niepodległości to było ogromne dzieło Ducha Świętego, który prowadził ludzi. Potem nastąpiło zwycięstwo militarne, dokonane w konkretnym kontekście politycznym.

Ale kiedy dziękujemy, powinniśmy przede wszystkim dziękować za ludzi, którzy tę niepodległość wyśnili, wywalczyli, wymodlili, wycierpieli.

Arcybiskup Wiktor Skworc

Wszystkim Ofiarodawcom dziękujemy za wsparcie dla Polskiej Misji Katolickiej we Francji

WSPIERAM POLSKĄ MISJĘ KATOLICKĄ – MOJA JAŁMUŻNA WIELKOPOSTNA

Nazwisko

Imię

Adres

Kod pocztowy [][][][][][]

Miasto

E-mail

Tel: [][][][][][][][][][][][]

Dziękujemy za dar modlitwy i każdą inną formę wsparcia

25€ 50€ 100€ _____

- czek dla «Mission Catholique Polonaise» (sans reçu fiscal)
- czek dla « Association CONCORDE» (avec reçu fiscal)

Odcięty kupon razem z czekiem można przesłać pocztą na adres PMK lub złożyć do koszyka w czasie niedzielnej składki.

Jesteśmy napętnieni Duchem Świętym

143 EUROPEJSKA PIELGRZYMKA POLAKÓW DO LOURDES: 9-12 MAJA 2018ORGANIZOWANA PRZEZ
POLSKĄ MISJĘ KATOLICKĄ WE FRANCJI
2018
 160 lat
 Objawień w Lourdes

INFORMACJE I ZAPISY: - w parafiach polskich; - w biurze Polskiej Misji Katolickiej: 263 bis, rue St-Honoré - 75001 Paris; tel. 01 55 35 32 23; e-mail: pmk.france@gmail.com;

PROGRAM:**Środa – 9 maja:**

- godz. 18³⁰ - Paryż - Msza św. w kościele polskim Wniebowzięcia NMP i błogosławieństwo pielgrzymów; - godz. 20⁰⁰ - Wyjazd pielgrzymów z Cour de la Reine (przy placu Concorde).

Czwartek – 10 maja:

- godz. 7³⁰ - Śniadanie w miejscu zamieszkania; - 9³⁰ - Msza św. Międzynarodowa (Basilique St Pie X); - 11⁰⁰ - 12⁰⁰ - Śladami Św. Bernadetty (dla dzieci) I grupa; - 13⁰⁰ - Obiad w miejscu zamieszkania; - 14⁰⁰ - 15⁰⁰ - kąpiele i czas wolny; 15³⁰ - 16³⁰ Adoracja i Spowiedź (Basilique Immaculée Conception); - 17⁰⁰ - 18⁰⁰ -

Procesja Eucharystyczna (Basilique St. Pie X); - 18³⁰ - 20⁰⁰ - Wieczór integracyjny (w Domu PMK Bellevue); - 20⁰⁰ - 21³⁰ - Kolacja w Domu PMK.

Piątek – 11 maja:

- 7¹⁵ - Śniadanie; 8³⁰ - Msza św. (Notre Dame du Rosaire); - 9⁴⁵ - Wyjazd do Grot Betharram lub wyjście do Le Pont d'Espagne (la route des cascades, le lac de Gaube, la vallée du Marcadau) lub kąpiele i czas wolny; - 12⁰⁰ - Obiad w miejscu zamieszkania; - 13⁰⁰ - 14⁰⁰ - Śladami św. Bernadetty (dla dzieci) II grupa; - 14⁰⁰ - 15⁰⁰ - Śladami św. Bernadetty (dla dorosłych); 14⁰⁰ - 15⁰⁰ - Spotkanie Ks. Biskupa z młodzieżą (Salle Mgr Schoepfer) - 14³⁰ -

15¹⁵ - Konferencja dla dzieci (Salle Mgr Choquet); - 15³⁰ - 16³⁰ - Droga Krzyżowa; - 19⁰⁰ - Kolacja w miejscu zamieszkania; - 21⁰⁰ - Procesja Maryjna.

Sobota – 12 maja:

- 6¹⁵ - Śniadanie; - 7³⁰ - 8¹⁵ - Msza św. w Grocie Objawień; - 8⁴⁵ - Pamiątkowe zdjęcie przed Bazyliką Różańcową; - 9³⁰ - 10⁰⁰ - Konferencja dla starszych (Cal Gerlier); - 9⁰⁰ - 10⁰⁰ - Śladami św. Bernadety (dla młodzieży) - I grupa; - 10³⁰ - 11³⁰ - Śladami św. Bernadety (dla młodzieży) - II grupa; - 12³⁰ - Obiad w miejscu zamieszkania; - 13⁰⁰ - Poświęcenie dewocjonaliów i czas wolny; - 14³⁰ - Wyjazd Pielgrzymów; - 23⁰⁰ - Przyjazd do Paryża.

Koszt udziału:

- Dorośli: autokar z Paryża + hotel z pełnym wyżywieniem + opłata pielgrzymkowa + bilety do Grotty Betharram - 275€; - Młodzież: autokar z Paryża + hotel z pełnym wyżywieniem + opłata pielgrzymkowa + bilety do Grotty Betharram - 185€; - Promocyjna oferta PMK - dla dzieci pierwszokomuniyjnych i rocznicowych oraz ich rodziców: - dziecko (autokar z Paryża + hotel z pełnym wyżywieniem + opłata pielgrzymkowa + bilety do Grotty Betharram - 120€, - jedno z rodziców/jako opiekun - autokar z Paryża + hotel z pełnym wyżywieniem + opłata pielgrzymkowa + bilety do Grotty Betharram - 190€).

Dla osób jadących do Lourdes własnym środkiem lokomocji - noclegi z pełnym wyżywieniem + opłata pielgrzymkowa - 177€)

Wpłaty można dokonywać gotówką, czekiem lub przelewem (czek na: Mission Catholique Polonaise - 263 bis, rue St-Honoré 75001 Paris) z dopiskiem „Pielgrzymka do Lourdes”; przelew na konto: Mission Catholique Polonaise - Crédit Mutuel, IBAN: FR76 1027 8060 3900 0619 5024 194 BIC: CMCIFR2A.

Chcemy zostawić świat lepszym

Polon jni harcerze uczcili Dzień Myśli Braterskiej.

„Chcemy zostawić świat lepszym” - deklaruje przewodniczka Klaudia Naprawa podczas uroczystości Dnia Myśli Braterskiej - 22 lutego. Była ona jedną z kilkuset polonijnych harcerzy z sześciu stanów, którzy zgromadzili się z tej okazji w Nowym Jorku.

World Thinking Day to święto przyjaźni wszystkich skautów na świecie. Przypada w rocznicę urodzin założyciela skautingu, lorda Roberta Baden-Powella (1857 r.), i jego żony Olave Baden-Powell (1889 r.). Harcerstwo ze Wschodniego Wybrzeża USA czci ich zwyczajowo w niedzielę najbliższą rocznicy.

W kościele St. Frances De Chantal na Brooklynie, najpierw na Mszy św., a później na okolicznościowym spotkaniu w szkole im. Kazimierza Pułaskiego, zebrali się ponad 270 harcerzy. Reprezentowali hufce „Podhale” i „Warmia”. Przyjechali do Nowego Jorku z New Jersey, Connecticut, Massachusetts, Maryland i Pensylwanii.

Klaudia Naprawa, która jest instruktorką z Nowego Jorku, prowadziła z młodzieżą zajęcia przebiegające pod hasłem: „Jak zostawić świat lepszym”. „Chcemy zostawić świat lepszym, bo mamy tylko jedną Ziemię.

Trzeba ją chronić, chronić środowisko i żyć najlepiej, jak tylko można” - powiedziała PAP.

Harcerze podzielili się na grupy. Wędrowniczki i wędrownicy mimo deszczowej pogody wyruszyli na wycieczkę krajoznawczą potążoną z robieniem wywiadów, fotografowaniem, sporządzaniem relacji z wyprawy. Były też prezentacje wydarzeń z historii Polski i gry, podczas których młodzież odpowiadała na pytania. Inne gry sprawdzały różne umiejętności jak śpiew czy zręczność.

Na zakończenie uczestnicy zapalili symboliczne ognisko. Rozbrzmiewały piosenki harcerskie i pieśni patriotyczne. Spotkanie zakończyła prelekcja poświęcona walce o niepodległość i Ignacemu Paderewskiemu. □

pap

Wieczór opłatkowy Koła Przyjaciół Fundacji

Wieczór opłatkowy Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w ambasadzie polskiej w Paryżu w roku 40-lecia wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Apostolską.

Jak co roku Francuskie Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II zorganizowało opłatkowe spotkanie w polskiej ambasadzie w Paryżu. Było ono centralnym punktem trzydniowych uroczystości związanych z przypadającą w tym roku czterdziestą rocznicą wyboru Papieża Polaka.

27 stycznia do pięknych wnętrz ambasady przybyli członkowie Koła Fundacji, jak również goście i sympatycy. Swoją obecnością zaszczytili nas: metropolita lwowski ks. abp Mieczysław Mokrzycki, który przybył ze swoim sekretarzem ks. dr. Andrzejem Legowiczem; ojciec dr Krzysztof Wieliczko OSPPE – administrator Fundacji Jana Pawła II w Rzymie, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji ks. Bogusław Brzyś, ks. inf. Stanisław Jeż – były rektor PMK i honorowy prezes Francuskiego Koła Przyjaciół Fundacji, Pan Ambasador Tomasz Młynarski i pan konsul Hubert Czerniuk. Przybyła też Pani d’Ornano – wieloletnia darczyńca Fundacji, przedstawiciele zarządu Koła Przyjaciół Fundacji: państwo Brzakowscy, Rogowscy i Tomkiewiczowie oraz pozostali członkowie i prezesi stowarzyszeń polonijnych, jak również proboszcz polskiej parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Paryżu ks. Paweł Witkowski.

Spotkanie otworzył pan ambasador, nawiązując do polskiej tradycji dzielenia się opłatkiem podczas Wigilii i do tego, jak wielką wagę przywiązywał św. Jan Paweł II do tej tradycji oraz do dziedzictwa duchowego naszego wielkiego Rodaka. Następnie pan prezes Brzakowski, wyraził podziękowanie Radzie Administracyjnej i Zarządowi Koła za zaangażowanie. Podsumował miniony, bogaty w wydarzenia rok, a na koniec przedstawił plan działania Koła Fundacji na rok 2018. Podkreślił również rangę Fundacji jako stowarzyszenia i poinformował zebranych o nominacji pana Henryka Rogowskiego na świeckiego członka Rady Administracyjnej w Watykanie, mianowanego przez krakowskiego abp. Marka Jędraszewskiego, przy aprobacie watykańskiego Sekretarza Stanu.

Jak było wspomniane, honorowym gościem wieczoru był ks. Arcybiskup Mokrzycki, który jako jedyny Polak był sekretarzem dwóch papieży – Jana Pawła II i Benedykta XVI. Spotykał najbardziej wpływowych ludzi świata., widział świętość życia papieża na codzień. Obecnie jako metropolita lwowski styka się z problemami katolików na Ukrainie. W swoim przemówieniu ks. abp Mokrzycki

naświetlił nam sytuację Kościoła na tamtych terenach.

W następnej części wieczoru pani Ewa Norska przedstawiła program artystyczny, zapraszając do wystuchania utworów muzycznych w wykonaniu ukraińskiej pianistki, Valerii Kucherenko, młodzieżowego kwartetu smyczkowego „Passionata” oraz parafialnego chóru „Soli Deo” pod dyktando pana Bogdana Żądło, który wprowadził nas w „magiczny świat” polskich koled, tych bardziej i tych mniej znanych. Mogliśmy również wraz z chórem włączyć się w śpiew, co sprawiło nam wielką radość. Po tej, jakże pięknej części artystycznej, zebrani złożyli sobie życzenia dzieląc się opłatkiem, poświęconym przez abpa Mokrzyckiego. Następnie była okazja do skosztowania polskich potraw i wypicia lampki wina.

Tego samego dnia, przed południem nasi goście ze Lwowa i Rzymu oraz państwo Rogowscy i Brzakowscy udali się do kościoła St Justin w podparyskim Levallois, gdzie znajduje się plac św. Jana Pawła II. Odprawiona została tu Msza św., a następnie pojechali do paryskiej Notre-Dame. Zostali tu podjęci przez rektora – ks. Patryka Chauvet. Zwiedzili wnętrze katedry oraz skarbiec, w którym znajduje

się korona cierniowa, gwóźdź i fragment drzewa krzyża Męki Pańskiej, jak również patena, cyboryum oraz ornat ze Świątynnych Dni Młodości w Paryżu, ofiarowane przez św. Jana Pawła II. Zwiedzający mieli okazję adorować Święte Relikwie. Następnie udali się pod pomnik Jana Pawła II znajdujący się obok świątyni.

Sobotnie spotkanie w ambasadzie było pięknym przeżyciem dla każdego z nas. Niemniej nie był to jedyny wieczór, podczas którego członkowie Fundacji mogli się spotkać. Dzień wcześniej uczestniczyliśmy w Mszy św. w polskim kościele Wniebowzięcia NMP w Paryżu, koncelebrowanej przez ks. abp Mokrzyckiego, oraz o. Wieliczko, ks. rektora PMK Bogusława Brzysia, ks. inf. Jeża, ks. prob. Pawła Witkowskiego i ks. sekretarza Andrzeja Legowicza. „Święci nie proszą, abyśmy ich chwalili, ale naśladowali” – mówił w homilii Arcybiskup. I pytał, czego uczył nas św. Jan Paweł II, ten uczeń Jezusowy z XXI wieku? Ojciec święty promieniał i oddziaływał na innych. Miał szczególny charakter. To był człowiek wiary. Jego myśli nieustannie zwracały ku Bogu. Metropolita lwowski podkreślił, że św. Jan Paweł II był człowiekiem modlitwy. Czas modlitwy był dla niego najważniejszy. Był sekretarzem św. Jana Pawła II podkreślał, że Msza św. była najważniejszym momentem Jego dnia. Pobożność eucharystyczna złączyła się w jego życiu z umiłaniem Jezusa Ukrzyżowanego. Trwał na kolanach przed Bogiem, żył Bogiem i z Nim był zjedno-

czony. Był przede wszystkim człowiekiem, który myślał o drugim człowieku, był o niego zatroskany. Karmit nas tym, czym sam żył. Kontakt z nim zbliżał do Pana Boga. Jan Paweł II nadal żyje w nas – kontynuował Arcybiskup. Niech ta świętość zachęca nas do odnowy życia. Metropolita lwowski zakończył homilię modlitwą, którą powtarzał za świętym Janem Pawłem II: „Panie przyjmij mnie takim, jakim jestem, z moimi słabościami i ułomnościami, ale uczyni mnie takim jakim pragniesz, abym był”.

Po Mszy św. można było kupić książki abpa Mokrzyckiego „Najbardziej lubił wtorki”, „Miejsce dla każdego”, i „Sekretarz dwóch papieży”.

Na zakończenie wieczoru abp Mokrzycki, o. Wieliczko wraz z pozostałymi księżmi oraz członkami Rady Administracyjnej Koła, spotkali się na wspólnej kolacji w krypcie kościoła polskiego.

W niedzielę 28 stycznia znów gromadzimy się na Eucharystii w kościele polskim Wniebowzięcia NMP. Mszę św. wraz z ks. rektorem Brzysiem, ks. inf. Jeżem, celebrował o. Wieliczko, który znów przybliżył nam postać naszego wielkiego Rodaka, św. Jana Pawła II. Mówił – „Spójrzmy na św. Jana Pawła II. Jakże jego całe życie prześlągnięte było modlitwą i głęboką wiarą. Jakże on potrafił nas wszystkich prowadzić do Boga wszechmogącego. Jakże nam wskazywał to, że cel tutaj na ziemi nie jest celem ostatecznym. Na pewno wszyscy pamiętamy dzień, kiedy odchodził do domu

Ojca. Ten dzień nazaczył szczególnie, bo gdy jego sekretarz poszukiwał najlepszych lekarzy, aby ratować mu życie, on bardzo cicho, ale bardzo stanowczo powiedział – „pozwólcie mi odejść do domu Ojca”. On był już gotowy, wiedział, że tam, w wieczności, czeka na niego nasz Ojciec. (...) Na zakończenie o. Wieliczko wyraził słowa szczególnego podziękowania dla rektora PMK, ks. Bogusława Brzysia, który zawsze jest bardzo życzliwy Fundacji, jak również prezesowi Brzakowskiemu oraz wszystkim członkom Fundacji. Mówił – Wszyscy, którzy należą do Koła Fundacji Jana Pawła II w szczególny sposób kochają Jana Pawła II i naszą świętą matkę – Kościół. Ojciec Krzysztof zachęcał i zapraszał wszystkich, za wzorem Janem Pawłem II, abyśmy nie poprzestawali na codzienności, lecz aby nasza codzienność prowadziła nas do świętości. „Nasza wspólna modlitwa jakże wiele znaczy w naszej pielgrzymce wiary! Dlatego nie ustępujcie w tej waszej pielgrzymce wiary, abyśmy się kiedyś mogli spotkać u tronu naszego wielkiego świętego Jana Pawła II, u tronu naszego Boga wszechmogącego – tego wam wszystkim i sobie życzę” – mówił Ojciec Wieliczko.

Dziękujemy ks. abp Mokrzyckiemu i o. Wieliczko za obecność wśród nas, za wspólne przeżycie chwil w Ambasadzie, oraz modlitwę i Słowo Boże podczas Mszy św. Życzymy dużo sił i błogosławieństwa Bożego na cały rok 2018. □

Elisabeth Noster

Jasełka à Billy-Montigny et à Harnes

Jasełka à Billy-Montigny – église saint Martin, le samedi 20 janvier 2018 – et au Sacré-Cœur de Harnes, le dimanche 4 février 2018 où les enfants de la catéchèse, fidèles à la belle tradition polonaise, ont entouré l'enfant Jésus dans la crèche après les messes présidées par M. l'Abbé Daniel Żyliński, Dcyen.

Dumni z naszych Polskich korzeni!

C'est le samedi après-midi, pendant plus de deux heures, en décembre et en janvier, que les enfants ont répété les textes et les chants, en langue polonaise, que Sylvie, Marilène et Lydie leur ont appris. Certes, préparer un spectacle de qualité impose un réel sacrifice : l'offrande de leur temps libre pour venir à l'église participer aux répétitions. Mais la motivation des enfants était bien réelle. Précisons que certains d'entre eux sont issus de trois, parfois quatre générations d'immigrés polonais. Et cependant, ils ont à cœur de réciter leurs prières en langue polonaise, mieux, de prier deux fois en chantant en polonais : « Wesoła nowinę bracia słuchajcie... », « Pójdźmy wszyscy do stajenki... », « Cicha noc, święta noc... », « Mędrcy świata, monarchowie... », « Gloria, gloria, wszędzie brzmi... », « Panie Jezu zabierzemy Cię do domu... ». Cet effort linguistique mériterait à lui seul nos félicitations!

Il est également vrai qu'ils ont de bons modèles à imiter. En effet, à Billy, ils ont pu entendre la chorale des Mineurs Polonais de Douai qui a interprété une partie des chants de la messe. Et à Harnes, la chorale de l'Association Tradition et Avenir, dirigée par Marianne et Thérèse, nous a régales d'un mémorable récital de cantiques de Noël. Les enfants de la catéchèse ont bien de la chance de bénéficier de tels exemples !

Matko, pomóż na ziemi światłem być...

Aujourd'hui, ces enfants de la catéchèse de Harnes et de Billy ont la responsabilité d'être, comme jadis les bergers et les mages de Bethléem, des « passeurs de lumière » ! En effet, guidés à leur tour par l'étoile de Bethléem, ces chercheurs de Dieu vivent une attitude de vérité car la lumière, symbole du Christ, illumine le pèlerinage de toute une vie. Cette vérité

W intencji Ojczyzny i ofiar katastrofy

Maria J. Dźwigata

10 lutego, jak co miesiąc – już dziewięćdziesiąty czwarty raz – zebraliśmy się w kościele polskim Wniebowzięcia NMP w Paryżu, by modlić się w intencji naszej Ojczyzny oraz za spókoj duszy śp. prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i dziewięćdziesięciu pięciu pozostałych ofiar tragedii smoleńskiej z kwietnia 2010 r.

Za dwa miesiące będziemy obchodzić 8 rocznicę tej strasznej tragedii narodowej. Z informacji medialnych wynika, że zostanie wówczas przedstawiony raport Komisji parlamentarnej (powo-

łanej swojego czasu prze min. Antoniego Macierewicza) do zbadania rzeczywistych przyczyn katastrofy smoleńskiej.

10 kwietnia 2018 r. mają też zostać zakończone dotychczasowe, miesięcz-

nicowe upamiętnianie tego wydarzenia, które – poza rodzajem żałoby, były formą nieustającego domagania się od władz naszego państwa pełnego wyjaśnienia przyczyn smoleńskiej katastrofy.

Jasełka - Billy

Mędrcy świata - Billy

Jasełka - Billy

éclaire leur intelligence et dilate leur cœur ! Durablement !

C'est avec une très grande joie que les enfants ont offert à Dieu leur prestation théâtrale: ils sont devenus Melchior, saint Joseph, un ange, un berger, pour un moment, pour une vie, pour l'éternité ! Ils ont présenté au Seigneur leur spontanéité, leur générosité pour qu'Il l'épanouisse en charité et que,

remplis de l'Esprit Saint, ils soient désormais « passeurs de lumière ». Et dans leur cœur, s'élève le chœur des anges qui se joignent à eux pour chanter : « gorąco Panie Jezu Cię Kochamy ».

texte: Jean-Louis Fovet, catéchiste

photos.: Jean-Louis Fovet et Sylvie Antkowiak

Jasełka - B

Jasełka - Billy

Chór Tradycja

Zatem w Paryżu, w lutym br. kolejny raz uczestniczyliśmy w Eucharystii w „smoleńskiej intencji”, która została odprawiona w kościele polskim, modląc się w intencji Ojczyzny i za ofiar katastrofy. Mszę św. celebrował tym razem ks. Bogdan Łoś wikariusz tutejszej parafii wspólnie z ks. wikariuszem Marcinem Mazurem.

Jak co miesiąc ustawiliśmy u stóp ołtarza tablicę ze zdjęciami przypominającymi poległych w katastrofie 10 kwietnia 2010 r. W Eucharystii uczestniczyły poczty sztandarowe paryskiego Stowarzyszenia Obrońców Krzyża, Stowarzyszenia Polskich Kombatantów Koło Paryż. Mszę św. zakończyliśmy odśpiewaniem pieśni „Boże coś Polskę”.

W imieniu organizatorów uroczystości – Stowarzyszenia Obrońców Krzyża – składam słowa wdzięczności wszystkim wiernym – uczestnikom tej Eucharystii. Kolejna Msza św. „smoleńska” zostanie odprawiona 10 marca godz. 18.30 w tutejszym polskim kościele Wniebowzięcia NMP. Serdecznie apeluję o liczne uczestnictwo w niej.

ŁÓDŹ | „Zrozumieć Braci” to tytuł spotkania, które odbyło się 25 lutego w łódzkim Centrum Dialogu im. Marka Edelmana w Łodzi, a którego gośćmi byli rabin Abraham Skórka i abp Grzegorz Ryś, metropolita łódzki. Odbyło się ono z inicjatywy Joanny Podolskiej, dyrektor Centrum Dialogu Marka Edelmana. „Chrześcijanom jest bardzo potrzebny dialog z Izraelem. My absolutnie potrzebujemy tego dialogu!” – mówi abp Ryś. „Wraz z księdzem arcybiskupem uznaliśmy, że odpowiednim tytułem dla tego spotkania będzie: „Zrozumieć braci”, bo chcemy się wzajemnie zrozumieć, a nasze spotkanie odbywa się w ramach szerszego cyklu zatytułowanego „Tłumaczenie świata” – dodała dyrektor.

BRATYSŁAWA | Ekumeniczny protest przeciw planom ratyfikacji, tzw. konwencji antyprzemocowej odczytano w niemal wszystkich kościołach chrześcijańskich na Słowacji. Liderzy religijni wyrazili sprzeciw zarówno wobec przemocy domowej, jak

i prób jej zwalczania przy użyciu złych narzędzi, takich jak wspomniana konwencja. Jako chrześcijanie wierzymy, że Bóg stworzył wszystkich ludzi, jako równych co do godności. Każdy mężczyzna i każda kobieta są unikatowi. (...) Przemoc nigdy nie jest dobrym sposobem rozwiązywania problemów – podkreślają sygnatariusze dokumentu. Konwencja stambulska widzi korzenie przemocy domowej w „rolach” mężczyzn i kobiet, które nazywa stereotypowymi i wzywa do podejścia do tego problemu poprzez rezygnację ze specyficznych cech biologicznych ludzkiej natury mężczyzny i kobiety na rzecz tzw. równości genderowej. Konwencja przewiduje zrewidowanie tych godnych potępienia „stereotypowych ról” i wprowadzenie „niestereotypowych ról genderowych” poprzez niejasno zdefiniowaną grupę ekspertów, stojącą powyżej parlamentów narodowych – alarmują zwierzchnicy słowackich wspólnot chrześcijańskich.

Pielgrzymka do Rzymu: 4 - 10 czerwca 2018

Obchodząc 40-lecie wyboru św. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową, PMK zaprasza Rodaków do udziału w Pielgrzymce do Rzymu. Wdzięczność za odzyskanie Niepodległości Ojczyzny złożymy na otarzu przy grobie Papieża-Polaka w Bazylice św. Piotra.

Program: zwiedzanie starożytności rzymskich, nawiedzenie czterech bazylik papieskich, katakumb oraz miejsc związanych z historią Ojczyzny i świętych Rodaków, śródowa audiencja generalna, niedzielna modlitwa «Anioł Pański» na Placu św. Piotra.

Wylot z Paryża (Charles de Gaulle) - 4 czerwca g. 11⁰⁰. Powrót na Charles de Gaulle - 10.6., g. 17³⁵. Lecimy włoskimi liniami lotniczymi Alitalia. W Rzymie zamieszkamy w Domu Polskim św. Jana-Pawła II.

Koszt: 700€ - obejmuje: przeloty, transfery, wstępy i trzy posiłki dziennie. Przy zgłoszeniu podajemy: nazwisko, imię (imiona), datę urodzenia, adres, telefon, e-mail oraz optacamy wpisowe: 350€ (gotówką, przelewem, bądź czekiem wystawionym na: «Aumônerie Polonaise» CCP 233436g N Paris), z dopiskiem na odwrocie czeku: «Pielgrzymka do Rzymu».

Zapisy do 25 marca 2018. Pielgrzymkę prowadzi ks. prał. Krystian Gawron, wicerektor PMK.

Kontakt: ks. dr Krystian Gawron, 11, rue Jules Guesde 92130 Issy-les-Moulineaux,
T. 01 46 45 79 79; 06 27 96 36 40;
e-mail: sempol.paris@gmail.com

Dr Danuta Baranowicz-Schouker
chirurgien- dentiste
33, rue Poissonnière - 75002 Paris, M° Bonne Nouvelle
tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15
- CMU dzieci i dorośli; (mówimy po polsku)

✿ DÉMÉNAGEMENT - TRANSPORT - AUTOLAWETA
PRZEPROWADZKI, - WYWÓZ GRUZU
Tel. 06 30 40 49 49

MASZ PROBLEM Z HAZARDEM?
Może anonimowi hazardziści pomogą?
Każdy miting AH otwarty.
W każdy poniedziałek o godz. 19
Salka przy kościele Św. Genowefy w Paryżu
(18, rue Claude Lorrain, metro Exelmans)

AL-ANON
ALATEEN

Grupy rodzinne Al-Anon
Nadzieja dla krewnych i przyjaciół alkoholików

Al-Anon jest wspólnotą kobiet i mężczyzn, na życie których wpływa picie alkoholu członka rodziny lub bliskiej osoby. Krewni oraz przyjaciele mogą wiele uczynić, aby pomóc zarówno sobie jak i osobie mającej problem z alkoholem.
Spotkania odbywają się w każdy wtorek o godzinie 20
(w salce obok kościoła polskiego NMP w Paryżu - metro: Concorde)

Grupa Alateen spotyka się w drugi i ostatni wtorek każdego miesiąca o **godz. 20**

Anonimowość jest podstawowa zasada Al-Anon. Czekamy na Ciebie!
T. 06 67 30 89 95; 06 28 74 23 63

PRZEWOZY ZAGRANICZNE
Polska-Niemcy-Belgia-Francja

Damian
☎ +33 652 821 547

Kazimierz
☎ +48 500 640 988

Wyjazdy co tydzień (z Jasła)

Odbieramy i dostarczamy paczki na terenie woj. Podkarpackiego, Małopolskiego, Śląskiego, Opolskiego i Dolnośląskiego

Centrum Stomatologiczne Dentylis Boulogne

 DENTYLIS
www.dentylis.fr

76 av. Edouard Vaillant
92100 Boulogne Billancourt
Linia metra nr 9,
stacja: Marcel Sembat
(wyjście: rue Rieux)

☎ **01.41.13.45.05**
✉ boulogne@dentylis.fr

Możemy po polsku

Akceptujemy CMU, AME.
Stawki wg cennika Sécurité Sociale,
Stosujemy zasadę Tiers payant
(karta vitale).

Współpracujemy z większością mutuelles.
Konsultacje: od Pn - do Pt, 9.00 - 19.30

Masz problem z piciem?
Może Anonimowi Alkoholicy pomogą!
Wykaz mityngów AA w Paryżu:

Niedziele godz. 17.00:
3, rue Rampal (kod: 9172), 75019 Paris, M° Belleville/;

Wtorki godz. 19.30:
18, rue Claude Lorrain; 75016 Paris, M° Exelmans/;

Środy godz. 19.30:
20, rue Legendre (2 piętro), 75017 Paris, M° Villiers/;

GŁOS KATOLICKI UWAGA! Drobne ogłoszenia w G.K.: 1 €/słowo; przy powtórzeniach - od trzeciego razu - 0,7 €/słowo; ogłoszenia ekspresowe - we Wkładce G.K.: 6 € („szukam pracy” - 4 €); przy powtórzeniach - 50% ceny; - „ustugi” - do 10 słów - 8 € (powtórzenia 5 €), do 20 słów - 12 € (powtórzenia 8 €). Ogłoszenia umieszczamy dodatkowo na stronie internetowej G.K. (www.glos-katolicki.eu) - dopłata wynosi -1 € na tydzień („ustugi” - 2 €)! Reklamy (ceny w zależności od ilości powtórzeń i wielkości) - inf. i cennik w redakcji GK - 263 bis, rue Saint Honoré, 75001 Paris - II piętro: w godz. 9-12h30 i 15-18, od poniedziałku do piątku; tel. 01 55 35 32 28(31); 01 42 96 23 29; fax 01 55 35 32 29; e-mail: vkcat@club-internet.fr

Pielgrzymka do Fatimy: 9 - 14 października 2018

Polska Misja Katolicka we Francji zaprasza Rodaków na Pielgrzymkę wdzięczności za Niepodległość Ojczyzny.

Program: 1 dzień (i nocleg) - Lizbona. Msza św. w Sanktuarium Chrystusa Króla, votum wdzięczności za ocalenie Portugalii od horroru II Wojny Światowej; Nawiedzenie miejsca urodzenia św. Antoniego Padewskiego; Zwiedzanie klasztoru hieronimitów.

2 dzień (w drodze na nocleg w Fatimie) - Zwiedzanie Wybrzeża Atlantyku w Nazaré oraz Alcobaga i Bathalię. Pozostałe 3 dni Fatima.

Wylot z Paris-Orly liniami TAP (lot 443) 9 września g. 7⁰⁰. Powrót z Lizbony liniami TAP (lot 438) g. 16⁴⁰ na Paris-Orly 14 października g. 20⁰⁵. Mieszkamy u Sióstr Dominikanek (200 m od Sanktuarium).

Koszt: 750 € - zawiera: przelot (jeden bagaż nadawany i bagaż podręczny), transfery, wstępy, hotel z pokojami dwuosobowymi, ubezpieczenie oraz trzy posiłki dziennie.

Przy zgłoszeniu podajemy: nazwisko, imię (imiona), datę urodzenia, adres, telefon, e-mail oraz wpłacamy wpisowe: 350€ (gotówką, przelewem, bądź czekiem wystawionym na: «Aumônerie Polonaise» CCP 2334369 N Paris), z dopiskiem na odwrocie czeku: «Pielgrzymka do Fatimy». **Zapisy do końca czerwca 2018.**

Kontakt: ks. dr. Krystian Gawron wicerektor PMK, 11, rue Jules Guesde 92130 Issy-les-Moulineaux, **T. 01 46 45 79 79; 06 27 96 36 40; e-mail: sepol.paris@gmail.com**

✿ Wynajmę mieszkanie!

Wynajmę mieszkanie F-3. - **Tél. 06 95 31 22 20.**

Potrzebna pomoc w tłumaczeniu!

Która dobra dusza chciałaby pomóc?

Siostra Monica Lambert, profesor uniwersytecki w Paryżu, pisze książkę, studium duchowe o błogostawionym Księdzu Jerzym Popietuszcze i zwraca się z prośbą o pomoc w tłumaczeniu kilku przydatnych filmów.

Która dobra dusza chciałaby pomóc?
Z góry dziękuję i zapewniam o modlitwie.

Kontakt: monica.lambert@yahoo.fr; tel. 06 24 91 50 56

✿ TRANSPORT:

- wywóz gruzu, - dowóz materiałów, - przeprowadzki.

Tel. 06 98 58 86 36

Wszelaka pomoc prawna w administracji francuskiej.

Edyta - T. 06 22 72 26 68;
e-mail: edyta-anne@hotmail.fr

- NAPRAWA KOMPUTERÓW, INSTALOWANIE PROGRAMÓW, WYMIANA PODZESPOŁÓW.

T. 06 98 42 59 75

- TŁUMACZENIA -

Stanisław Bocianowski - dr Prawa
- Tłumacz Przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym w Wersalu i Sądzie Kasacyjnym w Paryżu.

105 bis, Bd de Grenelle, 75015 Paryż

Tel/fax : 01 43 06 00 70, 06 17 98 60 20, e-mail: bocianowski@sfr.fr

PSYCHOLOG-TERAPEUTA: TEL. 01 45 88 58 60

udziela pomocy w przypadku:
problemów życiowych, depresji, ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

Niedroga francusko-polska firma pogrzebowa

POMPES FUNEBRES POLONIA ASSISTANCE INTERNATIONALE

przewożenie ciała do Polski • pogrzeby na terenie całej Francji 24/24

Koszty trumny (lub urny) i transport do Polski od 2200 € TTC

Tel. **02 31 85 23 66** - mówimy po polsku
(tłumaczenie i załatwianie formalności w urzędach)

Tel. **02 31 78 25 93** - mówimy po francusku

Fax **02 31 34 98 93** | e-mail: josefa.bazincourt@gmx.fr

DENTYSTKA POLSKA DLA DZIECI i DOROSŁYCH Dr Mariola Tuliszkiewicz

01 42 33 30 58; 06 43 98 83 66

45, rue du Caire - 75002 Paris

Akceptuję CMU AME

jeżeli Ty, albo Twój bliski ma problem-przyjdź!!

POLSKOJEZYCZNA GRUPA AA "U BILLA I DR. BOBA"

ANONIMOWI ALKOHOLICY

wszystkie spotkania otwarte

środa godzina-19.30

20, rue Legendre 75-017 PARYŻ metro VILLIERS linia 2 i 3

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Tygodnik polski za granicą
(Hebdomadaire de l'emigration polonaise)

N° 10 (2715): 11.3.2018

Commission paritaire N°: 0520 G 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France)

Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31, 01 42 96 23 29.

E-mail: vkate@club-internet.fr, vkate@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. Bogdan Brzyś - Recteur MCP.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół.

Druk (Imprimerie): INDICA - 2, rue du 19 mars 1962 - 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) - 56,60 €; pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 28.2.2018

Inf. o prenumeracie na str. 3

Association Pomost-Passerelle

AIDE AUX POLONAIS VIVANT DANS L'IMMIGRATION

Biuro Socjalne

Stowarzyszenia Pomost-Passerelle prowadzi Biuro socjalne, znajdujące się w pomieszczeniach Parafii Wniebowzięcia NMP w Paryżu, przy Polskiej Misji Katolickiej - 263 bis, rue Saint Honoré.

Biuro czynne jest w czwartki, w godzinach od 9.00 do 13.00.

Jego celem jest pomoc w uregulowaniu sytuacji prawnej, rodzinnej i bytowej oraz reintegracja społeczna zgłaszających się osób. Udzielana pomoc skierowana jest do osób, które znalazły się w ciężkiej sytuacji życiowej na emigracji, głównie bezdomnych oraz uzależnionych. □

TRWAM PROGRAM

12 - 18 marca 2018

PONIEDZIAŁEK 12 MARCA

8⁰⁰ Informacje dnia 8¹⁵ Wieś – to też Polska 9²⁵ Słowo Życia 9⁴⁰ Tydzień z Ziemi Św. 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁵ Film 11⁵⁰ Retrospekcja 11⁵⁵ Św. na każdy dzień 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 13²⁰ Koncert życzeń 14¹⁰ Film 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Sanktuaria polskie 16³⁰ Zew natury 16⁵⁵ Reportaż 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

WTOREK 13 MARCA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8³⁵ Słowo Życia 8⁴⁰ Reportaż 9¹⁰ Reportaż 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Jak my to widzimy 10⁴⁵ Zew natury 11⁰⁵ Mocni w wierze 11³⁵ Felieton 11⁴⁵ Dokument 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Film 13⁵⁰ Dokument 14⁰⁰ Film 14⁴⁵ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Jestem mamą 16³⁰ Kalejdoskop Młodych 16⁵⁰ Express Studencki 17⁰⁰ Dokument 17¹⁰ Rozrywka 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

ŚRODA 14 MARCA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9⁰⁰ Kalejdoskop Młodych 9²⁰ Express Studencki 9²⁵ Sanktuaria polskie 9⁴⁵ Św. na każdy dzień 9⁵⁰ Film 10⁰⁰ Audiencja Generalna 11⁰⁰ Doku-

ment 11¹⁵ Dokument 11²⁵ Felieton 11⁴⁰ Rozrywka 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 14¹⁰ Film 15⁴⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Na zdrowie 16³⁰ Dokument 16⁵⁵ Św. na każdy dzień 17⁰⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

CZWARTEK 15 MARCA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9⁰⁰ Na zdrowie 9²⁵ Dokument 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁵ Przyroda i ludzie 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Reportaż 13²⁰ Dokument 13⁴⁰ Film 14⁰⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Rozrywka 16³⁵ Przegląd Źródła 16⁴⁰ Dokument 16⁵⁵ Przegląd Niedzieli 17⁰⁰ Dokument 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Świętym 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

PIĄTEK 16 MARCA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9¹⁰ Rozrywka 9³⁵ Św. na każdy dzień 9⁴⁵ Duc in altum 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁵ Aktywna zima 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 13³⁵ Koncert 14⁵⁵ Słowo Życia 15⁰⁰ Koronka 15²⁰ Mocni w wierze 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ 7 sakrament 16³⁵ Dokument

17⁰⁰ Reportaż 17²⁵ Św. na każdy dzień 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Westplatte Młodych 18⁵⁵ Przegląd Niedzieli 19⁰⁰ Warto zauważyć 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

SOBOTA 17 MARCA

8⁰⁰ Wizyta Ojca Św. Pietrelcina 9³⁰ Felieton 9⁴⁰ Polski pkt. widzenia 10⁰⁰ Wizyta Ojca św. San Giovanni Rotondo 12⁰³ Informacje 12²⁰ Warto zauważyć 12⁵⁰ Film 13²⁰ 7 sakrament 13⁴⁵ Felieton 13⁵⁵ Św. na każdy dzień 14⁰⁰ Film 15²⁰ Dokument 15³⁰ Wierzę w Boga 15⁴⁵ Spotkania z ekologią 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Dokument 17⁰⁰ Z PE 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Przegląd Niedzieli 19³⁰ Katecheza 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

NIEDZIELA 18 MARCA

8⁰⁰ Słowo Życia 8⁰⁵ Polski pkt. widzenia 8²⁵ Św. na każdy dzień 8³⁰ Z PE 9⁰⁰ Felieton 9¹⁰ Dla dzieci 9¹⁵ Katecheza 9³⁰ Msza Św. 10³⁵ Przegląd Niedzieli 10⁴⁰ Przyroda Ziemi Św. 11³⁰ Dla dzieci 12⁰⁰ Anioł Pański 12²⁰ Wieś – to też Polska 13³⁰ Dokument 14¹⁵ Dokument 15⁰⁰ Św. na każdy dzień 15⁰⁵ Dokument 15⁴⁰ Reportaż 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Koncert życzeń 17⁰⁰ Gorzkie Żale 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ 40 dni z Duchem Św. 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Retrospekcja 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Film. □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

POLVOD

TYLKO POLSKIE FILMY

Legalnie i bezpłatnie na www.polvod.pl

UBEZPIECZENIA PO POLSKU

Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife

tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

TVP
POLONIA

PROGRAM TV

12 - 18 marca 2018

PONIEDZIAŁEK

12 MARCA

7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Panorama 11²⁵ Kulturalni PL – magazyn 12²⁰ Racja stanu 12⁵⁰ Wiadomości 13⁰⁰ Krótka historia – felieton 13¹⁰ Barwy szczęścia – serial 13⁴⁵ Dziewczyny ze Lwowa – serial 14⁴⁰ Oczy w oczy 15²⁰ Sprawiedliwi wśród Nas – dokument 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Korona królów – telenowela 16²⁵ 1200 Muzeów – reportaż 16⁵⁵ Supetkowe ABC – magazyn 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Niedziela z... 18⁴⁰ Pod Tatrami 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Nad Niemnem – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ O mnie się nie martw – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁵ Urodziłam się pierwszego września – dokument 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁵ Korona królów – telenowela 1²⁵ Dlaczego? Po co? Jak? – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK

13 MARCA

7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Panorama 11²⁵ Polonia 24 11⁴⁵ Rozmowa Polonii 12⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 12⁵⁰ Wiadomości 13⁰⁰ Krótka historia – felieton 13¹⁰ Barwy szczęścia – serial 13⁴⁵ Szyfrowe prace – serial 14⁴⁵ Urodziłam się pierwszego września – dokument 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Korona królów – telenowela 16²⁵ Sonda z 16⁵⁵ Dla dzieci 17¹⁰ Przyjaciele lasu – reportaż 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Szlakiem Kolberga – reportaż 18²⁵ Program wojskowy 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Ojciec Mateusz – serial 21³⁵ Przepis dnia – magazyn 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Warto rozmawiać 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁵ Korona królów – telenowela 1²⁵ Baw się słowami – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA

14 MARCA

7⁰⁰ Program ekumeniczny 7²⁵ Program muzyczny 7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Panorama 11²⁵ Polonia 24 11⁴⁵ Rozmowa Polonii 12⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 12⁵⁰

Wiadomości 13⁰⁰ Krótka historia – felieton 13¹⁰ Barwy szczęścia – serial 13⁴⁵ O mnie się nie martw – serial 14³⁵ Warto rozmawiać 15²⁵ Rzecz Polska – dokument 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Korona królów – telenowela 16²⁵ Astronarium – magazyn 16⁵⁵ Program muzyczny 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Studio Raban 18²⁵ Wschód – magazyn 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Wilnoteka – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Głęboka woda – serial 21³⁵ Przepis dnia – magazyn 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Szpiedzy – dokument 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁵ Korona królów – telenowela 1²⁵ Baw się słowami – magazyn 1⁴⁰ Podwodne ABC – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK

15 MARCA

7⁰⁰ Wschód – magazyn 7³⁰ Zwierzaki Czytali – magazyn 7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Panorama 11²⁵ Polonia 24 11⁴⁵ Rozmowa Polonii 12⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 12⁵⁰ Wiadomości 13⁰⁰ Krótka historia – felieton 13¹⁰ Barwy szczęścia – serial 13⁴⁵ M jak miłość – serial 14⁴⁰ Głęboka woda – serial 15³⁰ Pod Tatrami 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Korona królów – telenowela 16²⁵ Jak to działa – magazyn 16⁵⁵ Zwierzaki Czytali – magazyn 17¹⁰ Podwodne ABC – magazyn 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Było nie minęło 18²⁵ Racja stanu 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Białe – czerwone – dokument 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Komisarz Alex – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Sprawiedliwi wśród Nas – dokument 23⁴⁰ Magazyn śledczy Anity Gargas 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁵ Korona królów – telenowela 1²⁵ Zwierzaki Czytali – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK

16 MARCA

6⁵⁵ Magazyn śledczy Anity Gargas 7²⁵ Domisie 7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Panorama 11²⁵ Polonia 24 11⁴⁵ Rozmowa Polonii 12⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 12⁵⁰

Wiadomości 13⁰⁰ Krótka historia – felieton 13¹⁰ Na sygnale – serial 13⁴⁵ M jak miłość – serial 14⁴⁰ Komisarz Alex – serial 15³⁵ Portrety niepodległości – felieton 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Wilnoteka – magazyn 16²⁰ Szpiedzy – dokument 17¹⁰ Baw się słowami – magazyn 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Okrasa łamie przepisy – magazyn 18²⁵ Kwartet – magazyn 18⁵⁵ Na sygnale – serial 19²⁵ Wolny Ekran – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Na dobre i na złe – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Halo Polonia – magazyn 22⁴⁵ Kocham Cię Polsko! 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁰ Białe – czerwone – dokument 1¹⁵ Domisie 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA

17 MARCA

7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 10⁵⁵ Polonia 24 11¹⁵ Halo Polonia – magazyn 11⁵⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn 12²⁰ Ojciec Mateusz – serial 13¹⁵ Na dobre i na złe – serial 14¹⁰ Kocham Cię Polsko! 15⁴⁰ Wolny Ekran – magazyn 16⁰⁰ Kulturalni PL – magazyn 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Program rozrywkowy 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Historia Roja czyli w ziemi lepiej słyszeć – serial 21⁴⁰ Operacja Samum – film 23¹⁵ Program rozrywkowy 23⁴⁰ Słownik polsko@polski 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA

18 MARCA

7⁵⁵ Pytanie na śniadanie 10³⁰ Telerek – magazyn 10⁵⁵ Baw się słowami(2) – magazyn 11²⁵ Ziarno 11⁵⁵ Między ziemią a niebem 12⁰⁰ Anioł Pański 12¹⁵ Między ziemią a niebem 13⁰⁰ Msza Święta 14²⁰ Turystyczna Jazda – magazyn 14⁴⁰ Dom – serial 16³⁰ Rodzinka.pl(2) – serial 17³⁵ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Oczy w oczy 19²⁵ Baw się słowami – magazyn 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Pogoda 20³⁵ Sport 20⁴⁵ Dziewczyny ze Lwowa – serial 21⁴⁰ Benek – film 23²⁵ Program rozrywkowy 23⁴⁵ Zakochaj się w Polsce – magazyn 0¹⁵ Wiadomości 0⁴⁵ Sport 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

II FORUM

DUSZPASTERSKO - MISYJNE

PARYŻ - CONCORDE, BERNANOS

12 - 14 kwietnia 2018

newpastoral

szczegółowe informacje:
forummisyjnefr@gmail.com

J 1, 42